

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

139833

KRSZTSANSZKE

MRTVECSNE

PESZMI.

„Známo, ká, csi sze zemelszke h'ze nase
„sztánek razmecse, mámo czimper od Bóga, —
„h'zo brezi rók naprávleno i vekivecsno, vu
„nebészaj.“ 2 Kor. 5, 1.

Dobýjo sze v- Lendavi
pri **Balogh Árpád**, knigvezári.

139833

139833

N 210/1957

Za csloveka, obcsütênnye mrtelnosztí, takáj i nemrtelnosztí vu prszaj noszé-
csega, i plemenitoszt szvojo szkrbno
varvati ino k-velikomi czili vüpanya za-
gvüsno príditi setüvajúôcsega, nega niti
meszta, ni prílike, gde bi sze on na
právo 'zítka môdroszt szrdcsnê i hasz-
novitê zbüdjávati mogao, kak vu zna-
menitom hípi onom, gda ednoga ali
toga drügoga vandrara, be'záj potü-
vanya szvojega szkoncsati i po groba
temnoj sztezi na veliko racsúndánye
prêkidti, z-boleznosztjov preszámnnati
more. Pri szmrtnom pripetjê, — naime
pri nedovêdnom, neszrecsnom i cslo-
veka nablüzi doszégajúôcsem, vszáka
vrêdna i z-dühom ino môcsjov vöpo-
vêdana rêcs vu gotovo zemlo szpád-
noti i jezero lêpoga száda na zrêloszt
prineszti more v-szrdcezi onom, stero
je v-blati zla nê czelô zadrevenelo ino

sze ze-vszege plemenitoga obscütênya
vö-nêzleklo. Eti naime je na szvojem
meszti — trôst za plakajôcse, oszter
návuk pokôre za hüdobnyáke, vísisi
glász vüpanya za vsze Bôgi ino jákoszti
podáne, i poprêk velika isztina vere
ino 'zítka za pôtnike isztino poszluhnoti
i naszledüvati gotove. Ka za dragsi
kines bi tak mogao jasz szrdczam po-
bo'znim lüblénoga národa mojega po-
nüditi, kak isztino 'zítka, vu eti naszle-
düvajôcsi peszmaj mrtvecsni naprê-
dáno? Ár sto nezna, kak veliko zmen-
kanye je domovina nasa do eti mao
vu znamenitom dugoványi etom vi-
diti mogla?! —

Nüczaj 'ze, krsztsanszki brat moj,
z-bo'zov pomôcsjov i blagoszlovom,
peszmi eti pred tébe polo'zene i vu
dühi právoga csísztoga krsztsansztva
szprávlene; med steri szpêvanyem na
eta kebzüvati mas: *peszmi obscínszke*
(od 1. — do 21. kakti i 44. peszem) sze
pri hi'zi, nad vszákim, velkim, málim
mrtveczom, brezi vszege rázlocska; —
peszmi rázlocsne pa (od 22. — do 43)

pred hí'zov, ali v-czérkvi, gde sze szlobôd, ali predga dela; — naszlêdnye *peszmi zmêszne* (od 45. — do 52.), stere ednoga, ali toga drügoga mrtvecsa pohránenye za czíl májo, pôleg napiszka szvojega, sztála na pôti, sztála na brütivi — szpêvati morejo. Pod *nádavkom* sztojécsa *szlobôd* sze pred hí'zov ali szpêvati, ali csteti má, — gda sze niti nepredga, ni dugsa szlobôd nejemplé.

Na Hodosi Szüscza 15. 1845.

Kardos János ev. Dühov.

I. Mrtvecsne Obsinszke Peszmi.

1. Mrtelnoszt i szmrt.

Nôta: *Oszlôbodo szem sze od telovne.*

1. Nesztálnoszt zemelszko povszéd
pred ocsmí mámo. Vsza, vsza
szo preidôcsa, tô sztanovito známo:
Vsza noszijo tú'zen kêp premínye-
noszti, Szmrta i mrtelnoszt.

2. Liki bisztre vodé, vrêmena od-
tecséjo, I v-prepaszt vtonenya vsza
za szebom vlecséjo; Li placsen szpô-
menek povséd osztávlajo: Vsza na
nika szprávlajo.

3. Vsze, ka je mrtelnim tak pri-
jétno i drágo. — Zdrávje, mír, ve-
szélje, plemenitoszt i blágo, — Vsze
je dugoványe li ocsnomegnenya: Vsze
tálêhne, kak szenya.

4. Ni szam cslovek, na kêp bo'zan-
sztva osznovleni, I sz-telkimi dármi
ocsé blagoszlovleni, Nemore podneszti

szile mrtelnosztí, — Nevuide szprh-
lívosztí.

5. Vszi, kí tú vandramo k-veki-
vecsnosztí czíli, Dnesz, vütro naidemo
sztánekk vu groba kríli; Vszi táosztá-
vítí moremo szvét jálen, I sztális tak
nesztálen.

6. Vekivecsnoszt csáka vsze na ra-
csúndávanye, Kí csészt je veliki ôpra-
vicz szpunyávanye: Vszi sze pred
pravicze sztolec szosztávimo, Gda
szvét táosztávimo.

7. Vsza na sztran sztôpíjo vu szmrtí
temnoj nôcsi; Niksi kincs zemelszki
nam nede tam k-pomôcsi: Li bôga-
bojazen de nam gvüsen poszvét Prêk
na díke blá'zen szvét. —

8. Ka sze tak dr'zímó ete nevolne
zemlé, Stere díka náglo tálêhne, kak
szpár meglé? — Ka sze v-dobrôt
márni povôden vtáplamo, I düso za-
právlamo? —

9. Nê! — nesztójí v-eti csloveka
plemenitoszt; Nê je v-nyí szranyena
düse nyegve velikoszt: Nê szo nyemi

one porok zvelicsanya, Niti zálog
vüpanya.

10. Li vrz'mo pogléd na kêp szvêta
preidôcsega, Ino na mrtvecza pred
nami bodôcsega: On, on nasz vesí, li
ta nebeszka lübiti, Ino Bôgi szlü'ziti.

11. Osztavo je on 'ze nevolen sztan
zemelszki, I tího sô prêk na blá'zeni
dom nebeszki. Tá csáka i nász vsze
vu díke králevsztvo, Na popolno blá-
'zensztvo.

12. Zdignimo tak szreda sz-placsne
ete tühíne Gori, v-domovino, na bôgsi
szvêt viszíne, I szprávlajmo sze tá,
gde je sztan nas gvüsni, Na tak 'zelen
mír düsni.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrti goszpôd!*

2. **B**ívoszti moje tál krhkôcsi, Têlo!
boj gotovo mrêti: Ár te szmrti
szláp vdérjajôcsi Z-szílov má vu práh
podrêti; I sto zná, csi tí, csrvôv rob,
Nedovêdno neszpádnes v-grob?

2. Vszêm, vszêm nam vdári szkrád-
nya vöra, Tô nam je zagvüsno znáno;
Ali kak dúga de nam mera, Tô znati

nam je nê dáno: Te eden nasz zcsaszom vêhne, Te drügi pa náglo lêhne.

3. Ni tô nam je nê dáno znati, Na steroga má réd príditi. Koga szmrt gda vöscsé pozvati, Té i nerad more idti. Ona nasz vöneprebéra: — Vsze ednáko tápobéra.

4. Mérajo decza i mladénczi, Kak mô'zje i sztarczi szêri; Ár szo vszi mrtelni tühínczi: Vszêm sze v-grobi sztális méri. Gda stímajo, kâ sztojíjo, Teda sze vöozvoníjo.

5. Nementüje toga zmo'znoga Pôti ete nyegva zmo'znozt; Nerêsi toga pobo'znoga Ino szirmáka pobo'znozt: Ár szmrt na sztan nekebzüje, Nego zrédom vsze vtegüje.

6. Neszlísa ona jaja vdovíczi Pri skrinyczi tivárisov; Nemilüje szkuze szírotíczi Pri ránom grobi sztarisov: Nyé nemilosztivno szrdcze V-nôcs placsa vtápla vszê szuncze.

7. Niksa, niksa zemelszka zmo'znozt Nemre nyé szile podneszti; Niti niksa cslovecsa znanoszt Nyé ranam vrásztva prineszti: Mrèti nam

je vszêm, tô známo; Ár szmrt vszi
vu nádraj mámo.

8. Ka sze tak szmrti ogíblemo, Zna-
jôcs, kâ szmo vszi nyé robi? — Ka
dvojécs v-dühi pogíblemo, Gda blüzi
sztôpimo k-grobi? — Vêm je szmrt
szen, — grob sztan míra, Po temnoj
nôcsi vihéra.

9. Li tak potüjmo vu vszem 'zítki,
Naj nasz szmrt na on sztan pela, Gde
do nam vu lepsem prebítki Dela nasa
z-díkov' zela Obilen nájem vernoszti
Vu pravicsnoj vekvecsnoszti. —

10. Na velki czíl té kebzüvati Nasz
ti szam vcsi, 'zítka ocsa, I k-nyemi
vernò setüvati Daj vszêm, oh vecsna
miloscza! — Tak gdasté z-mirovnm
szrdczom Sztánemo pred tebom, szod-
czom.

Na obszojno nôto.

3. Vrêmen tecsé, i k-grobi Bliz'e
i bli'ze vandramo. Szmrt nasz
lehko porobi, Gda v-blati grêha ro-
vamo. — Cslovek, boj gotov, szkoznüj,
— Kak môder vandrar, potüj!

2. Tak 'zívi, naj te v-szmrti Ne-
szkvarjúje hodba nôra: Ár geto bos
vesz sztrti, Készna de ti te pokôra.
— Ah! — ka ti tam trôst szprávi,
Gda te vesz szvét osztávi?

3. Li csízsto, lêpo szrdcze De ti
te zdíkov szvétilo, Kak 'zelno míra
szuncze, I trák vüpanya nêtilo. Sztál-
noszt vu 'zítka boji Ti dá hlád v-
szmrtnom znoji.

4. Niksi grêh neoszkrúni, Niksa
rú'znoszt tvoje hodbe. Csészt tvojo
verno szpúni, Glédajôcs na velkoszt
szôdbe, Pred stero i tí prídes, Gda
sz-práha groba zídes.

5. Boj gotov vszáki hípek Zôcsi
sztáti tvojoj szmrti; Ár tenya je tvoj
'zítek, I neznas, gda bos vküpsztrti:
Dr'zi vsza v-môdrom rédi; Idti más,
— oh, boj krédi!

6. Csi ti tvoji plakajôcs Sztánejo
okôli tébe; Toli je, nyim kázajôcs
Nezrecseno díko nébe, Gde bos ednôk
pá 'znyimi 'Zívo, kak blá'zenimi.

7. Pri vszem tom pa porôcsi 'Zítka
ocsi düso tvojo. On, kí je vszamo-

gôcsi, Vzeme nyô vu rôko szvojo, I v-
nebeszkoj szvetloszti Jo odícsi z-mi-
loszti.

8. Mê v-Jezusi vüpanye. Erczi:
hodi, szrdbeník moj! Bojdi mi môm,
vtisanye, I lehkôti mi szmrten boj.
Daj mi vsza obládati I tvoj örok ládati

9. Prihájj csesztô k-grobi, V-kom
i tí sztánekk tvojj naides, Geto te szmrt
porobi, Ino, kak trák szuncza, zaides:
Tam, tam sze vcsi 'zivetí, I blá'zeno
szmrt meti.

Nôta: *Dokoncsao szem jasz 'zitek moj.*

4. **K**ak krátki je nas prebítek Na
tom ne volnom szvétí! Pún
krhkôcse je nas 'zitek, I vszêm, vszêm
nam je mrêti. Práh szmo, i tô dobro
známo, Kâ ednôm, na dnévov czíli,
Sz-práhom posztánotti mámo Vu groba
mrzлом kríli.

2. Kak koszecz trávo podéra, Zrêlo
i v-gingavoszti: Tak i szmrt vsze tá-
pobéra Brez' rázloeska sztaroszti: Ne-
gléda lét, niti mômcsi; Vlomi hüsega,

bôgsega, Gda, kak vihér vecsne nôcsi,
Z-szilov vdári nad nyega.

3. 'Zítek nas je li gingav czvêt,
Zránya lepô czvetécsi, I zorjanszke
zvêzde poszvêt, I trák szuncza blis-
zcécsi, Steroga te najprvi mrák Náglo
sz-temnosztjov zakríje, I li eden vi-
héрни zrák Zlehka dolipobíje.

4. Z-radosztjov sztíszne v-nárocsa
Dêtecze rodjenícza, I te veszelécsi
ocsa V-nyem má vüpanye, szrdcza. Ali,
szrecsni roditelje, Kak dúga de vasa
radoszt? — Jaj! — lehko vam vsze
veszélje Dnesz vmorí britka 'zaloszt.

5. Oh! rêcs eto premiszlite Ví, czve-
técsi mladénczi! Kí sze tak zlehka zví-
szite Vu kaksté márnoj szénczi. I vam
nedovêdno podjê Szmrtén csrv vsze
'zítka 'zile; Niti vasz ni eden nevê
Szam podneszti nyé szile.

6. Ah! — kêm bli'ze prihájamo
K-groba velkomi czíli; Li têm gvüsnê
nahájamo Sztan v-nyega kmicsnom
kríli. Cslovek, te krhécsi lonecz, Ne-
dovêdno szkoncsa be'záj: Negvüsen
je nyega konecz, Nesztálen 'zítka tekáj.

7. I dönok, sto sze szpomené Prav z-szvoje mrtelnosztí? — Koga z-haszkom opomené Kêp szvetszke nesztálnosztí Na môdro verosztüvanye V-právoj 'zítka pobo'znosztí, I na szrdcsno vojszküvanye Prôti vszákoj rúznosztí? —

8. Kelki bláznik v-bátrivnosztí. Trosi prílicsno vrêmen, Vtonyeni v-blato márnosztí Düsi szvojoj na bremen! — Ah! kelko pôtniköv nôri Osztávisztan mrtelnosztí, Prêkidôcs vu nepokôri Pred sztolec z vekvecsnosztí! —

9. Oh cslovek, cslovek, pametüj! — Krátka je tvoja hodba! — Zbüdi sze sztámna i kebzüj, Kak blüzi ti je szôdba! — Nüczaj môdro vszáki hípek; Nezakoczkej díke szvetsztva: Da, gda szkoncsas telni 'zítek, Vzemes örok blá'zensztva.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vöra príde.*

5. **K**ak náglo hítimo k-grobi! — Szkoro práh posztánemo. Tü mí, szprhlívosztí robi, Dugo neosztánemo. Li kebzüjmo na nas be'záj,

I lêt nasi bisztri tekáj: Povszéd nasz šmrt šzprevája.

2. Ni kincs, niti plemenitoszt Nikoga nementüje: Ár šmrt na šzvetszko velikoszt I díko nekebzüje. Idti more bogat, šzirmák, Szlab sztarecz, krepki mô'z, jünák, Gda nyé glasz k-nyemi zíde.

3. Tênya je vsza díka zemlé, I li máli csasz trpí; Nyé šzvetloszt sze, kak šzpár meglé, Vu megnenyi razkadí. — Ka nema vrêdnosztí práve, Vsze, kak gingav czvêtek tráve, Povêhne i preminé.

4. Vszi, vszi, kí sze radüjemo 'Zítka szladkoj bívosztí, Sze nikak nementüjemo Groba i szprhlívosztí: Vszáki zmed nami de vküpsztrt; Ár v-nádraj noszi šzvojo šmrt. — Vszi szmo práh sz-práha vzéti.

5. Porob de tál nas mrtelen Groba i szprhlívosztí; Ali düh nas nemrtelen Na sztán vecsne bívosztí Sô bode v-díke králevsztvo, Na nezrecseno blá'zensztvo I mír düs zvelicsani.

6. Ka sze tak mámo sztrasiti Šmrti

mí, kak krsztsanye? — Nyé sze zrok májo szasziti Li hüdi i poganye. — Szen je ona tim pobo'znim, Kastiga pa tim nezlo'znim Tam, na szvêti pravicze.

7. Vêm je Jezus szam obládao Pogübelno môcs szmrti, I nam 'zítka vüpanye dao, V-nemrtelnosztí vrti, Kama je szam z-szprhlívosztí Sô na sztán vecsne bívosztí, Szprávlát nam örok 'zítka.

8. Za nyim mo sli i mí ednôk Po kmicsnom dôli szmrti, Sz-tühíne placsa, szkúz i môk, K-vsze popolnosztí vrti, Gda nyegove zmo'znosztí glász Szpráha grobov zbüdí i nász, Na odícen dén szôdni. —

9. Na tébe tak, oh 'zítka voj! I na verno szkrb tvojo, Zaniham szlêdnyi konecz moj, I czêlo sztávo mojo: Rad osztávim té prebítek; Ár me tí na lepsi 'zítek Pozdignis, sz-práha groba.

Nota: *O 'zítka ino szmrti goszpôd!*

6. **G**oszpodne! lití znás konecz moj I czíl mojega be'zája. Vandrar

szem jasz na zemli etoj, I szmrt me povszéd szprevája. — Oh! — vcsi me szvéto 'ziveti I tak blá'zeno szmrt meti.

2. Escse mi lehko pred vecsérom Mera dnévov dolisztecsé. Kak zlehka sze z-ednim vihérom 'Zitka mojga nit odszecsé! — Oh! — vcsi me itn.

3. Daj sze mi z-szmrti szpomínati, Dokecs mi trák 'zitka szvéti, Grêhote sztálno ogíbatí, I vszój, vszój rù-'znoszti mrêti. — Oh! — vcsime itn.

4. Hi'zo mojo mi vréd daj vzéti, Dokecs szem escse pri môcsi; I vsze dobrovolno prijéti, Ka tí szkoncsas, Vszamogôcsi! — Oh! — vcsi me itn.

5. Odvrácsaj tí szam szrdcze moje Od vsze márne nászladnoszti, I daj mi potí právde tvoje Naszledüvati v-sztálnoszti. — Oh! — vcsi me itn.

6. Csi zmenkam, zakrij grêhe moje Z-szína tvoje ga vrêdnosztojov, Da pred bo-'zanszko lícze tvoje Sztôpim osznâ-'zen zvernosztojov. — Oh! — vcsi me itn.

7. Jezusa vera mi boj poszvêt V-

domovino vekvecsnoszti; Da me nepotoni blôden szvêt V-blato nevolne márnoszti. — Oh! — vcsi me itn.

8. Tak, gda mi 'zítka szuncze zaide, Tího zaszpím v-szmrtnom kríli. Têlo vgrobi sztan míra naide, Düh pa v-díki dom veszéli. — Oh! — vcsime itn.

9. Ednôk i sator düse moje — Moje têlo sz-práha sztáne, I pred sztolczom pravicze tvoje Na velki dén tvoj posztáne. — Oh! — vcsi me itn.

10. Czêli, czêli bom sô pred tébe, — Csízti, ali oszkrúnyeni, — Gde bom prebívao v-díki nébe, Ali v-gehenno vtonyeni. — Oh! — vcsi me itn.

11. Ah! szvêti mi vu szmrtnoj nôcsi Miloscse tvoje denícza. — Neodvr'zime, vszamogôcsi, V-szôdbi od tvojega lícza. — Daj mi tü szvéto 'zivetí, I tam v-blá'zensztvi tál meti. —

Nôta: *Práh szí, cslovek, i dobro znás.*

7. Na tom szvêti, kak pôtníczi, V-temnoj kmiczi Vandramo k-groba czíli: Negvüsen nam je on hí-

pek, V-sterom 'zitek Szkoncsamo v-szmrtnom kríli.

2. Bisztro nam odtecsé vrêmen: Vnôgo bremen, Trüd i 'zúkoszt nasz te'zí; Mír szrdcza nam vmárja briga I kastiga, Stera nad nami le'zí.

3. Sztan nas je nê örocsina, — Li tühína Na tom nesztálnom szvêti: Vszí szmo, pri najlepsoj môcsi, Práh 'zivôcsi, I vszêm, vszêm nam je mrêti.

4. Kí sze veszelímo 'zitki, V-ednom híпки Ga náglo osztávimo; I lehkó sze pred vecsérom, Med vihérom Szmrtnim, vu grob szránimo! —

5. Oh blóden, kí vekvecsnošti V-bátrivnošti Szmê hotécs idti prôti! Tomi je gotov na szpadáj Vszáki sztopáj Na 'zítka kmicsnoj pôti.

6. Li te neoszkrúnyen vernik De örocsník Nebeszke veszélnosztí; Nye-mi de vöpreminènye, Prêkidènye Na mír nemrtelnszti.

7. Tam szí na velkom vecséri On vu míri Od vszê trüdiv odêhne. Tam dnévov nyegovi 'zúkoszt, Kríz i'zaloszt, Kak nočna szenya, lêhne.

8. Z-díkov szkoncsa on szvojo pôt;
 Ár ga goszpôd Kôronüje za vernoszt.
 On zbríse doli nyemi znoj, I na po-
 koj Ga pozové, na vecsnoszt.

9. Ali kí ráj po zla pôtí Ide prôti
 Pravicsnoj vekvecsnoszti; On sze eti
 na jaj vuszpí, I v-jaj vtopí Tam, —
 v-kmicsnoj prísesztnosztí. —

10. Mené tak, oh szodecz lüdi, Tí
 szam büdi Na právo 'zítka môdroszt;
 Da v-tvojem sztráhi potüjem, I setü-
 jem Na düs blá'zeni radoszt.

11. Li tak sze szmrti nezbojím,
 Ni nezdojím Vu mojem szkrádnym
 boji; Ár de mi vöpreminênnye, Prê-
 kidênnye V-sereg angelov tvoji.

12. Tam, tam szkoncsam pôt tü-
 híne, Na viszíne Blá'zenom sztáni,
 v-míri: Tam szí pocsiném na czíli,
 V-ocsé kríli, Po vtisanom vihéri. —

13. Oh sztánek nemrtelnosztí! —
 Oh: szvetloszti Nezrecsene vretina!
 — Tí vsíni vsze örocsníke Tvoje
 díke, Blá'zena domovina! —

Nôta: *Ah Bôg! poszluhni me.*

8. Szkrádnye vöre sze nemorem ognóti; I moj dén sze má na vécsar nagnoti. Vküp mo sztrti Jasz od szmrti. — Ah! — escse dnesz znam v-práh, pepél szpádnoti.

2. Ali naj szí bár vgászne tü moj poszvêt, I povêhne 'zítek moj, kak gingav czvêt; Tího zaszpím: Ár nedvojím, Kâ de mi grob brôd na polnoszti szvêt.

3. Vszáki híp bli'ze idôcsi k-vecsnosztí, Csi gda pomenkam v-pozványa vernosztí; V-szmrtnom boji Imôk znoji Ka mi dá hlád, i trôst vu boleznoszti? —

4. Szodecz moj! tí me vcsi môdro hoditi, Ino na düso, takso szkrb nosziti, Da sze v-míri Na vecséri 'Zítka szmêm z-verov na tébe szloniti.

5. Tô mi vlejé v-rane bal'zam vti-sanya; Tô, tô mi zbüdí v-szrdczí trák vüpanya: Ár dobro znam, Kâ gvüsno mam Vzéti od tébe örok zvelicsanya.

6. Gotov szem vu vszem tanács tvoj bôgati, I têlo csrvom na porob

tádati; Naj szí szpí tam, Dokecs tí szam Nyé pá na 'zítek scsés sz-práha pozvati.

7. Li tô te proszim za Jezusa vrêdnoszt, Zbüdjávaj me z-dühom na sztálnó vernoszt, I na dén tvoj Me, szodecz moj, Pozdigni z-groba na blá'zeno vecsnoszt.

8. Tak de me tvoja miloszt bátrivíla, Csi sze mi düsa nede z-zlom te'zíla; Ár vu díkí De sze 'zítki Nemrtelnosztí sz-tebom veszelíla.

9. Tam, tam bom jasz nezrecseno blá'zeni; Ár nebom vecs, kak eti podvr'zeni Môk te'zkôcsi, Ni krhkôcsi. — Tam de sztan moj popolno odícseni. —

Nôta: *Dokoncsao szem jasz moj 'zítek.*

9. **N**egvüsen je nas prebitek, Vu dôli mrtelnosztí. Kak vsze drügo tak nas 'zítek, Je porob nesz-tálnosztí. — Szkoznüjmo! — ár steri nasz zná Te veliki híp i vöro, Vu steroj dopuniti má Bôg dnévov nyegvi mero? —

2. Ali bár szmrt obcsütimo V-krhkôcsém nasem têli; Tô dönok gvüsno szküsximo, Kâ szmo nê li práh czêli: Dùh nas, geto sze razlôcsi Od vezala telovnoszti, Prêkide po groba nôcsi, Na sztan nemrtelnoszt.

3. Ni têlo, csi taki v-grobi Naide do csasza sztan szvoj, Sze naveke neporobi, Nego na tíhi pokoj Polozeno, csáka v-míri Velki híp sz-práhabüdjenja, I, po pocsinka vecséri, Blá'zen dom odícsenya.

4. Tô gvüsnoszt nam Krisztus delí, Kí nasz vsze k-szebi zové. — „*Ki verje,*“ — tak on szam velí — „*On i vu szmrti 'zivé.*“ — Ka je tak szmrt? — grob? — szprhlívoszt? — Li sztánek tíhoga míra, I brôd na szvêtlêso bívoszt, Po temnoszti vecséra.

5. Kak v-zemli szemena zrno Zegnijé i razíde; Ali potom pá gedrno 'Z-nyé kríla naprêpríde: Tak ednôk práh nas v-angelszkoj Opravi pá z-groba sztáne, I vu szvetloszti nebeszkoj Pred goszpodnom posztáne.

6. Tam, tam sze oszlobodímo Od

vsze nepopolnoszti, Pod ké bremenom gecsímo Vu dôli mrtelnoszti: Nede meo tam grêh vecs môcsi Nad timi odícenimi, Ni groza vihérne nôcsi Nad timi zvisenimi. —

7. Oh tí, kí szí z-globocsíne Sô prêk na díke szvetloszt, I nam vu 'zitki viszíne Pripravo nemrtelnoszt, Jezus! pelaj tí nász k-czili Po sztezi szvéte vernoszt; Daj nam pokoj v-groba kríli, I blá'zen sztan v-vecs-noszt. —

8. I tak osztavmo tá 'zaloszt: — Neplacsmo nad mrtvimi; Ár v'zivajo oni radoszt Tam — med odícenimi Gde nyim Bôg na velkom czíli, Vu seregi verni szvoji, Vödéli nájem veszéli, Po sztálnom 'zítka boji.

Na lasztivno nôto.

10. **Z**ítka gospôd! kak szlab i krh-kôcsi Szem jasz, tí dobro znás; Ár nit 'zítka mojga, Vszamogôcsi, Tí szam vu rôki más. — Oh! — daj mi premiszliti, proszim, Kâ mrtelnoszt vu nádraj noszim, Dokecs 'zivém.

2. Tí, bo'ze, szí pred menom môdro szkrio Vöro szmrti moje; Ali tô znam, kâ bom nyé pehár pio, Pôleg vôle tvoje. Tá rêcs, tá me büdi na vernoszt, Da pazim na veliko vrêdnoszt Düse moje.

3. 'Zítka mojga najvéksa szkrb tô boj, Da grêh odürjávam, I li tebi, pravicsen szodecz moj, Szrdcze poszvetsávam. Tí me pelaj po szvetsztva pôti Velkomi czíli mojmi prôti, 'Zitka goszpôd!

4. Znam, nemre mi dugo sztána dati, Szvét ete nesztálen; Vu nebésza sze mam jasz ravnati, Gde je dom moj sztálen: Tam, na düs zvelicsani czíli, Vecsna miloscsa, v-tvojem kríli, Je örok moj.

5. Oh! — nehênnyaj me opomínati, Da zlo odürjávam. Z-szmrti sze mi daj tak szpomínati, Da du'znoszt szpunyávam, — Li k-tebi sze sztálno pridrü'zim, I tebi, Bog moj, verno szlü'zim, V-szvetsztvi 'zitka.

6. Csi mi be'záj podú'zas z-miloszti; Tí mi boj voditel; Csi me pa vöpo-

zovés v-nágloszti; Boj düse varitel.
Neidi z-menom na trdno szôdbo;
Szmileno szôdi mojo hodbo, Bôg,
szodecz moj!

7. Vsza na tébe, ocsa moj, zani-
ham, Kak szin tvoj lasztiven; Neo-
sztávis me tí, tô dobro znam; Ár
szi milosztiven. Csi me tí lübis, mam
vüpanye, Kâ mi v-szmrti dás zve-
licsanye, V-díki nébe.

Nôta: *Krisztus mi je moj 'zitek.*

11. **K**risztus! tí szi mi 'zítek. Csi
gli práh posztánem; Po tebi
na prebítek Vecsni z-groba sztánem.

2. Dolizlecsém nevolno Szüknyo
szprhlívoszti, I oblecsém popolno
Vísise bívoszti.

3. Táosztávim tühíno I sztan nevól
vnôgi, Prêkidôcs na viszíno, I vecsni
mír k-Bôgi.

4. Ah! — gda kotrig moji môcs,
Kak czvêtek, povêgne, Pamet zblôdi
szmrtna nôcs, I rêcs mi zabêgne;

5. Gda, kak szvêcsa, potemnê Ocs' moji vidênnye, I czelô zadrevenê Moje obcsütênnye:

6. Teda mi boj nazôcsi, Szredbeník moj míli! Nevtaji mi pomôcsi Na tak velkom czíli

7. Tí poszlühni z-miloszti Zdühávanye moje, I ká'zi mi v-szvetloszti Radoszt díke tvoje.

8. Tí mi lehkôti moke; Vcsíni mi tího szmrt: Düso mi prími v-rôke, I neszi, v-díke vrt.

9. Tak tího szkoncsám tekáj Dnévov té tühíne, Kak trüden pôdnik be'záj Dalésne püsztíne.

10. Prêk bom sô pri poszvêti Vere i vüpanya -- Tá, gde mi z-díkov szvêti Szuncze zvelicsanya.

11. Tam bom veszélo szpêvao Himnus obládnoszti, Ino Bôga zvisávao, V-angelszkoj radoszti. —

12. Sztecsi tak doli, hípek Dnévov mrtelnoszti — Krisztus mi dá prebítek V-díki vekvecsnozti.

Na znáno nôto.

12. Veszéli sze, düsa moja! Czíl
 tvoj je vekivecsnoszt. Csi je
 nedú'zna pôt tvoja Csáka te odícse-
 noszt. Bôg te z-dôla 'zaloszt Pelao
 bode k-radoszt Angelszke vecsnoj
 vretini, I szkrovnoszt szvoji isztini.

2. Zvisávaj ga za té 'zítek. 'Ze tí
 je tvoja sztáva Vnôge radoszt pre-
 bítek, Stero ti Bôg tvoj dáva. Ka pa
 prêk mrtelnoszt, Vu díki vekvecs-
 noszt, — Kakse veszélje szprávla
 tam Tebi, gde prebíva on szam! —

3. Isztina, ni verni szo nê Eti po-
 polno szrecsni; Ali ka nyí szrdceze
 'zelê, V'zívajo — pokoj vecsni: Ár
 sze nyí vojszküvanye Szlánya na tô
 vüpanye, Kâ sze nyim ednôk vsza
 'zaloszt Premení na vecsno radoszt.

4. Zdr'zi vernoszt i v-trplêný; Szlü-
 'zi Bôgi v-vrêloszt: Ár prídes i tí
 k-'zivlêný Vecsne zadovolnoszt. Kak
 szí pôtník vu míri Odêhne po vihéri;
 Tak i tí, na velkom czíli, Pokoj nai-
 des v-ocsé kríli.

5. Setüj grêhi szlobôd dati; Têlo, szvét odüriti. Vesi sze dú'znoszt postüvati, I li Bôgi szlü'ziti. Meri vszákoj rú'znoszt, I 'zívi v-nedú'znoszt: Tak sze tí, prêk mrtelnoszt, Pozdignes na sztan szvetloszti.

6. Tam je nasa domovina; Tam sztáneek mirovnoszti, I nezgrüntana vretina Díke i popolnoszti. — Noszmo tak dobrovolno Tü szüknyo nepopolno; Dokecs jo z-nász vzeme ednôk, I z-díkov premení, szam Bôg.

2. Nemrtelnoszt i szvét pravicze.

Nôta: *Te szmrti obládavníki.*

13. „*Obüdte sze!*“ — té glasz zíde, Gda Jezus na'zítek zvat príde Vsze v-grobi pocsívajôcse. — „*Vi, odküpleni verníczi! Bojdte z-menom vréd örocsníczi Veszélnoszt preosztajôcse. Preisla je nôcs temna, Preteklo vrêmen szna: Sztante sz-práha!* — *Nôvi 'zítek I prebítek Vasz csáka prék szunca tráha.*“

2. Vsze 'zivotnoszti viszine Ino pre-
paszti globocsine Sze na glasz ete
genejo; Nemrtelnoszti szvetli trák Ob-
szijne v-megnenyi grobov mrák: Vszi
mrtvi gorisztánejo; — V-ôpravi zvi-
senoj I sztávi blá'zenoj Prekidôcsi
Z-globocsine, Na viszine Szvetli sztan,
po temnoj nôcsi.

3. Dolivr'zemo v-nágloszti Placsno
szüknyo nepopolnoszti, I bremen ne-
vôl zemelszki. Priglihni mo k-odí-
csenim Düsam nezrecseno bla'zenim
V-szvetli palacsaj nebeszki: Popol-
noszt i szvetsztvo De nase blázen-
sztvo. — Hvála Bôgi! — Kaksa szvet-
loszt, Kaksa radoszt Zíde nam po
szkuzaj vnôgi! —

4. Oh 'zítek nemrtelnoszti! — Kak
nezrecsene veszélnoszti Trák obszijne
teda nas grob! — Vszi, vszi mí sz-
práha sztánemo Ino pred Bôgom po-
sztánemo — Nê! — nemo mí csr-
vôv porob. Naj sze bár vtoni vesz
Szvêt ete vu nicesesz: Nyega rüsa Sze
szasziti I sztrasiti Nede mêla nasa
düsa.

5. Záto te veke csesztímo, Kí sze toj díki veszelímo, Jezus, voj nemrtelnosztí! — Tí, tí szí nam vú'zgao poszvêt, I no prêk groba pokázao szvêt Vüpanya vekivecsnosztí. — Oh! tvoj veszélni glasz Zbüdi ednôk i nász Vsze na 'zítek. — Vszamogôcsi! Z-grobov nôcsi Pelaj vsze v-díke prebítek.

Nôta: *Zvelicsano preminênnye.*

14. Ka me sztrásis, groba kmicza! Vekvecsnosztí zorjenicza Mi i v-tvojoj nôcsi szvêti, Ino trák vüpanya nêti.

2. Szmrt li sator razmetáva, Vkom düsa trpécs zdüháva, Za örokom szinovcsine, Ino dômom szlobodscsine.

3. Li têlo moje szmrt kôsta; Ali vera me sz-têm trôsta, Kâ i nyé má zbüditi Bôg Na 'zítek vísisi ednôk.

4. Szen je moje preminênnye; Ár szrdcza mojga 'zelênnye Mi czíla na vekivecsnoszt, I blázeno odícenoszt.

5. Düse moje czêla sztáva Mi té gvüsen poszvêt dáva, Kâ mojasz prêk

szprhlívoszti Angel nebeszke szvetloszti.

6. Da szem 'ze tü Bôga szpoznao, Ino, kak szin, za ocsó zvaó; I tô mi je gvüsen porok, Kâ mam pri nyem vecsen örok.

7. Rêcs 'zítka, takaj szvedocsi, Kâ sze mi sztán dá pri ocsi Vu velikoj prísesztnoszti, Gda szkoncsam pôrt mrtelnoszti.

8. I ete czêli velki szvêt Je nemrtelnoszti poszvêt: On i tam 'zitek szka'züje, Gde rama szmrti kralüje.

9. Eti szuncze v-mrák odíde, Naj pá odíceno zíde; I práh cvêta vszprhlívoszti De szemen nôve bívoszti.

10. Oh nê! — tü nika nepreide, Csi taki do csasza zaide. — Vszê dugováný preminênye Je na nôvi sztán idênye. —

11. Nemrtelnoszti vüpanye! Tí odjémles dvojúvanye Vandrari na temnoj pôti, Gda czíli setüje prôti.

12. Tí na etom márnóm szvêti I pri meni té trôstnêti, Kâ bom i jasz z-szprhlívoszti Sô na sztán vecsne bívoszti.

13. Csi gli 'zítek moj kak tênya, V-tekáj lêt eti hênya; Meszto toga sze meni pá V-nébi odícsenêsi dá.

14. Tám prídem na zvelicsanye, Stero mi ká'ze vüpanye; Csi sze tü verno vojszküjem, Ino vu szvetsztvi potüjem.

15. Tam sze pá onim nazâdam, Ké eti vu szkuzaj niham, I brez 'konceza mo sze 'z-nyimi Radüvao, kak blá'zenimi. —

16. Idi tak, mrtelen tál moj, Na tíhi pocsinek v-grob tvoj. — Tam sze ti, po krátkoj nôcsi, Pá 'zítka zorja prepôcsi.

Nôta: *Oh Bóg! kí greh odírjâvas.*

15. Radüjte sze, krsztseniczi! Vi szte bo'zi örocsniczi. Eti ./ sze li bojüjete; V-nébi ./ pa koronüjete.

2. Radüjte sze, krsztseniczi! Ví szte díke örocsniczi. Csi zdâ ./ szêjate z-'zalosztjov; Ednôk ./ te 'zeli z-radosztjov.

3. Radüjte sze, krsztseniczi! Ví szte 'zítka örocsniczi. Kratki ./ je groba pocsinek; Vecsen ./ de v-nébi vas sztánek.

4. Têlo, isztina, v-grob príde, Gde na práh, pepél razide; Ali ∙/. sztáne z-szprhlívoszti, Na sztan ∙/. vekvecsne bivoszti.

5. Důsa sze pa vrné k-Bôgi, Po vihéri nevol vnôgi; Szpozna ∙/. tam vu popolnoszti Potí ∙/. bo'zanszke szkrovnoszti.

6. Tam — na popolnoszti szvêti, Lepsega szuncza trák szvêti: Punoszt ∙/. vecsni dobrôt 'zítka, Je czvêt ∙/. onoga prebítka.

7. Verni tam v-dobrom czvetéjo, I vu môdroszti rasztéjo: V-díki ∙/. veszelécs szpêvajo, Bôga ∙/. hvalécs zvisávajo.

8. Jezus szam prebíva 'z-nyimi, Kak szvojmi odküplenimi. Vgája ∙/. tam med nyimi zlo'znoszt, Svetsztvo ∙/. i csízta lübéznoszt.

9. Vandrar! na czíl ete kebzüj I li k-nyemi prídti setüj: V-dobrom ∙/. nigdar neobtrüdi; Vmárjaj môcs nágibov hüdi.

10. Milüj z-szrdcza hüdobnyáke, I telovne lakovnyáke, Kí tü ∙/. szlü'-zécsi li têli, V-blati ∙/. zla le'zíjo czêli.

11. Ví pa, právi krsztseniczi Osztan-
te Bôgi verníczi, Kí vasz ·/. je szebi
odébrao, I vam ·/. 'zítka vüpanye dao.

12. Radüjte sze v-nedú'znosztí Vszí
vasoj plemenitosztí, Kâ vasz ·/. na té
krátki hípek V-nébi ·/. csáka vecsni
'zítek! —

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrti goszpód!*

16. E dñók, gda dolisztecsé hípek
Tü mojega potüvanya, Tam
sze mi zacsne nôvi 'zítek, Na bôgsem
szvétí vüpanya: Eti sze jasz li bojü-
jem; A'tam sze pa koronüjem.

2. Isztina, má pobo'zno szrdcze
'Ze eti dñí veszélnosztí; Ali kelko-
krát nyega szuncze Oblé'ze nôcs dre-
szélnosztí! — Tü je cslovek nepo-
polen, I sztan nyegov li nevolen.

3. Gde ga te'zí telovna szlaboszt;
Gde lárma szvétá zburkáva; Gde
szlepí szreca ino radoszt; Gde szrd-
cza nágib szküsáva, Mantrá lüdi ne-
voscsenoszt, I lasztivna nepravdenoszt.

4. Eti, gde verni z'aloszt májo,
Hüdi sze pa veszelíjo; Gde nasz

protivníci mantrájo, Ino falinge te-
'zíjo; — Od szpadája i tú'znoszi
Nema niscse bátrivnoszi.

5. Eti li íszcsem, tam pa naidem
Tak 'zelen nájem vernoszi, Gda ed-
nôk, kak szuncza trák zaidem V-dôli
kmicsne mrtelnoszi, Prêkidôcs z-
robsztva temnicze, Na vísesni szvét
pravicze.

6. Tam mi dïsa popolno szpozna
Vsze ka tü gléda v-temnoszi; Ár sze
ji razkadí nôes grozna, V-szpoznanyi
bo'ze szkrovnoszi: Ona i za krí'z
szvojvnôgi Klecsécs hválo dá tam Bôgi.

7. Tam bom v-nezrecsenoj szvet-
loszi Velikoszt Bôga zvisávae, I szred-
beníka lübéznoszi Peszem zahvál-
noszi szpêvae Veszelécsi sze z-ver-
nimi Vek i veke blá'zenimi.

8. Tam jasz vu domovini szvetsztva
'Zivo bodem v-nedú'znoszi, I nede
mi môto blá'zenstva Niksi bin grêsne
rú'znoszi; Ár de sztan mojega szrd-
cza Csisztêsi od tráha szuncza.

9. Tam vsze one pá gorinaidem,
Ké szem tü po szmrti zgübo, I ze-

vszêmi vküp'zivo bodem, Ké szem eti z-szrdcza lübo. Tam sze ponôvi vezalo, Stero sze je tü sztrgalo.

10. Tam, tam do me vszi, vszi poznali, Kim szem tü voj bio na 'zítek I veszelécs blagoszlávlali, Za tak blá'zeni prebítek. — Ah! — ka dá vékso veszélnoszt, Kak düs rêseni zahválnoszt? —

11. Ka je vsze trplêneye tühíne, Prôti blá'zensztvi vecsnoszt, Stero nasz esáka na viszíne Dômi, po boji vernoszt? — Tam szuncze visne radoszt Zíde, po nôcsi 'zaloszt.

Nôta: *Vrémen tecsé i k-grobi.*

17. Szmrti nasz nementüje Ní kincs, niti plemenitoszt. Gde ona goszpodüje; Ka valá tam vsza velikoszt? — Kaksisté je lüdi sztan, 'Znyôv sze vojszküje zaman.

2. Nyé porob je nê szamo Zrêli sztarecz, vbôgi szirmák: Ona vszêmi kopa jamo, Vsze szuncze oblê'ze nyé mrák, I vsze, ké tü vövszecsé, Pred sztolec szôdni vlecsé.

3. Vszi mrtvi i vszi 'zívi, — Neszmerne vno'zine lüdi, — Tak pravicsni, kak krívi, Bôgabojécsi i hüdi, Pred szodcza sli bodejo, Gde nájem szvoj naidejo.

4. Ka je sto miszlo, csinio, Vsze sze má tam vövjaviti; Kaksi je vu 'zítki bio, Tak sze má tam oznaniti; Vu csisztoj nedú'znoszt; Ali v-grêsnoj rú'znoszt.

5. Niksa, niksa szrdcz szkrovnoszt Neosztáne tam vu kmiczi, Gde de bo'za vszaznanoszt Szôdila szvét vu praviczi: Mír 'zítka, ali jaj môk, De vecsen sors vszê ednôk.

6. Kak orács vüpanye má Száda trüdiv po vrêmeni; Tak sze vernim nájem dá Po te'zkom 'zítka bremeni: Okorno pa 'zivlênye Csáka vecsno szkvarjênye. —

7. Cslovek! dvojécs neblôdi: Vsze dní boj gotov na szôdbo. Bôg i tebé oszôdi. Oh! — merkaj na tvojo hodbo. Veri, trpi, i szkoznüj: Kak môder vandrar, potüj.

8. Tak, gdasté szvét osztávis, Prêk-

idôcs na vekivecsnoszt; Csi sze ver-
no priprávis Na tak veliko príseszt-
noszt; Bôgi lehki racsún dás: Ár pred
nyim vugodnoszt más. —

9. Vcsi nasz tebi 'ziveti, Velki szo-
decz, v pobo'znoszt, Ino pred ocsmí
meti Czíl nase plemenitoszt, Vu szvet-
sztvi pôt szkoncsati, I blá'zeno za-
szpati.

Nôta: *Vszi ľudjé morejo mréti.*

18. Na szvéti szmo vszi pôtniczi:
Sztan nas je — sztan tü-
híne. Vandramo tü, kak blôdniczi,
Med vihérmi püsztíne. Kelkokrát sze
poteknemo, Ino vu dobrom vkleknemo,
Dokecs na velkom czíli Zaszpímo
v szmrtnom kríli.

2. Nê! — nê je tü dom nas sztá-
len, Ni gvüsen sztánek míra: Nedá
nam szvét ete jálen Pokojnoga ve-
cséra. Prek zemelszke nesztálnozt. —
Tam, v-díki nemrtelnoszt, Je práva
domovina, I blá'zensztva vretina.

3. Rad tak osztávim té'zítek I go-
tov szem prêkidti Na on popolen

prebítek, Gde szrečsnêsi mam bidti:
Gdakoli szi ocsa moj sesé, Naj mi nit
nyega odszecsé; Ár márnosztí zgü-
bícsek, De vecsnosztí dobícsek.

4. Jezus, kí je na krí'zi mr'ó, Szvêti
na szpravicsanye, Sze je i za méne
vküpsztr'ó. Meni na zvelicsanye: On
me tak ni v-szmrtnoj sztávi, Kak
'zítka voj, neosztávi; On mi tam, po
tühíni: Örok dá na vizíni.

5. Tam, tam je 'zítek radoszti, Gde
vnogo jezér düsicz Szlü'zi v-blá'zenoj
szvetloszti Bôgi, ocsi szirôticz: Tam,
gde angelje szpêvajo, I mír vecsnosti
v'zívajo, Jákoszt lepota czveté, Szvet-
sztvo i môdroszt raszté.

6. Tam i jasz, v-díke punosztí,
Szredbeníka zavídím, Ino bo'zansztva
szkrovnosztí Vu szvetloszti prevídím.
Tam mo rászao v-popolnoszti, I 'zívo
v-zadovolnoszti, V-seregi düs blá'zeni,
Jezusi podvr'zeni.

7. Oh, tí, csízte lübéznosztí Blá-
'zena domovina! — Tí, angelszke
veszélnosztí Nezgrüntana vretina! —
Kak neprebrodjene díke Nasz vcsiní

Bôg örocsníke, Tam gde on szam kralüje, I vernoszt koronüje! —

8. Radüjmo sze, krsztseniczi, Nasoj plemenitoszti! — Mí, — oh! — mí szmo örocsniczi Díke nemrtelnoszt. — Varmo té kincs sz-pobo'znosztjov, Szprávlavsi sze z-bojaznosztjov, Nadom nas odícseni, Ino mír dús blá'zeni.

3. Trôst vere nad mrtvimi.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmite.*

19. **A**^h! — kak mirovno pocsívate V-kríli zemlé ví, trüdni vandrarje! — Kak blá'zeni nájem v'zívate Ví, oh nebész szrecsni mesztancsarje, — Nad vami je popolno szpunyeno, Ka je vernim v-díki zakunyeno.

2. Ví, oh moji pokojni tenye! Ládate 'ze örok na vizíni. Nê je vecs 'zítek vas megnenye, Nê placsa sztan v-márnosztí tühíni. — Ví tam, na szvétí vsze popolnoszti, 'Zivéte v-punoj zadovolnoszti.

3. Ka je eta nevolna zemla, Prôti díki blá'zene vecsnosztí? — Nyé pré-

ezimba lêhne, kak meglá, Nyé do-
brôta je mále vrêdnosztí. Li tam szíja
trák práve radosztí, Gde nevdérja
vecs vihér 'zalosztí.

4. Csi na nébo vr'zem pogléd moj;
Tam vídim to 'zelno, domovino, Gde
csíszte düse májo sztan szvoj, Szpo-
znávajôcs bo'zansztva isztino, I gde
sze na radoszt obüdíjo, Kí eti vu
goszpodni zaszpíjo. —

5. Sto tak nebi 'zelo tá idti Gde
szte 'ze ví, blá'zeni angelje?! — Sto
nebi 'zelo z-vami bidti, Szrdbeníka
verni prijátelje?! — Sto nebi rad
mêno ti zemelszki, Za tébe, oh lèpi
dom nebeszki?! —

6. Jasz tak 'ze hotécs dolizlecsém
Szüknyo grêha i britke 'zalosztí, I
meszto nyé gorioblecsém Gvant szvet-
sztva i nedú'zne radosztí. — Nè! —
nebom 'zalüvao vase szmrti, Znajôcs,
ká szte ví vblá'zesztva vrti.

7. Zaka bi cszagao, kak poganye,
Vu blôdnosztí i nevere nôcsi, Kim
neszvêti 'zitka vüpanye Z-szprhlívosztí
ti vöprominôcsi? — Meni, kak krszt-

sani je szmrt li szen, Grob pa verni
— brôd na 'zitek vecsen.

8. Oh! — tô gvüsnoszt mi daj
varvati Tí, trôsta Bôg! vu nedú'znom
szrdczi; I, gda sze i jasz mam rav-
nati Od ti moji, k-dnévov 'zítka konczi;
Ona mi naj sz-tráhom veszélnoszt
Szíja v-temnoj nôcsi szprhlívoszti.

Nôta: *Vréme tecse i k-grobi.*

20. Lübléni! ví'ze v-kríli Grobov
tího pocsívate, I tam, na vel-
kom czíli, Nájem vernoszt v'zívate;
Nász szte pa v-placsa dôli Osztavili
v-nevôli.

2. Mí escse, kak pôtniczzi, Vandramo
k-czíli v-temnoszti, Csákajôcs, kak
vôzniczi, Szlobodscsino vekvecsnoszt.
Sztan vas je 'ze — sztan míra; Ali
nas — li vihéra.

3. Oh szrecsni! ví szte nê vecs
V-pogübeli szküsávanya. Vam nerani
szrdcza, mecs Bláznikov ogrizávanya.
Mí pa v-boji sztojímo, I czagajôcs
dvojímo.

4. Ka je ete nas 'zítek, Prôti blá-

zenoj vecsnosztí? — Li megnenya pre-
bitek, Pún nevôl i boleznosztí; Gledalo
nesztálnosztí, I jama vsze jálnosztí.

5. Tam, tam je sztáneek míra, Gde
szi verni odêhnejo, Gda v-szmrtnoga
vihéra Nôcsi, kak czvêt, povêhnejo:
Tam vszi v-díki 'zivéjo, Kí v-Jezusi
merjéjo. —

6. Oh! — sto tak nebi rad sô Z-
dôla szkúz i faling vnôgi, V-nezre-
ceno díko tô, V-steroj szte 'ze ví pri
Bôgi? — Sto bi sze nad mrtvimi
Plakao, tak blá'zenimi? —

7. Nê, lübléni! nê placsa Vrêdna
je tam vasa sztáva, Gde vam lübézni
ocsa Nájem vere v-díki dáva, I po
nôcsi 'zalosztí Szvêti zorja radosztí.

8. Ah! — pocsívajte v-míri, Do-
kecs i mí tá prídemo, Gde po vnô-
gom vihéri Sztáneek pocsinka naidemo!
— Boj z-vami nas blagoszlov, I ocsé
szvéti áldov! —

Nôta: *Jezus, moja radoszt.*

21. Bôg! kelko dvojécsi, Vu szrd-
czi bolécsi, Pri skrinji sztojí,

Vkoj zdâ nyí branitel, I szkrben hránitel Vküpzagrnyen szpí! — Vplacsi k-tebi, ocsi, Ti osztávleni kri-csíjo, I tak govoríjo:

2. „Jaj! — kaksega kríža Je dnesz nasa hi'za Posztála jama! — Vu kakso prepaszt môk Je szünola, oh Bôg, Nász tvoja rama! — Kak tú'zni je nedú'zni Nász, tvoji szíroticz 'zitek, — Kak pún szkúz prebítek!“ —

3. „Ah! — vkraj szí vzéo nyega Od dôma nasega, Kí je trôst nas bio! — Tam szpi v-szvojem prti On, kí je dnesz szmrti Britki pehár szpio! — Zaka je on te szvoje Osztavo v-taksoj 'zaloszi, I nevól 'zúkoszi?!“ —

4. Tak je, szírotícze! — Ví szte 'ze ovesícze V-placsi hodécse, I brezi pasztéra, Po nôcsi vihéra Z-jajom blodécse. — Ah! dalecs je 'ze prevecs Od vász môder vas voditel, I angel varitel!

5. Naveke sztrgalo Sze je tú ve-zalo Med nyim i vami. On je 'ze tam sz-timi Veke blá'zenimi Verni dúsami;

I tak je vász, te szvoje Tü povrgao
v-placsa nôcsi, Od vász vkrâidôcsi.

6. Ali tího bojdte, Dreszélni! nez-
dvojte V-vasoj 'zaloszti; Z-vami je i
zdâ Bôg, I zmore vász ednôk Z-ete
'zúkoszti: Nyegov glász obíde vász,
I dá zíditi míra szunczi V-tú'znom
vasem szrdczi.

7. Tô vam pred ocsmí boj, Kâ je
i vbrigi toj Veliki vas Bôg. — Vsze
tak, ka vam on dá, Geto dober czíl
má, Primte 'z-nyegvi rôk: Tak 'za-
loszt, liki radoszt Vzemte mirovno od
nyega, Kak ocsé vasega.

8. Príde ednôk vrêmen, Gda on i
tô bremen Z-díkov vzeme z-vász.
Vêm on szam tak velí, Kâ vasz raz-
veszelí Nyegov míli glász. — Li
sztojte, i nedvojte: On kak verni ocsa
právi, Ni vász neosztávi.

9. Tam, na velkom czíli, Máte ví
veszéli Szpoznati ednôk, Kâ vasz je
i v-szkuzaj, I po szmrtni sztezaj Csü-
dno vodo Bôg; I klecsécs te ga mo-
lécs Zvisávali za vszo vernoszt, I
ocsinszko szkrbnoszt. —

10. I tak naj szpí v-míri, Po vnôgom vihéri, Te trüden vandrar! — On je 'ze lepsega Szvêta vísisega Szrecsen mesztancsar — Bôg pa szam podêli nam, I vszêm 'zivôcsim v- 'zaloszti, Szladki trôst radoszti!!! —

I. Mrtvecsne Rázlocsne Peszmi.

1. Nad mrtvimi rázlocsne sztaroszti.

Nad málim detetom.

Nôta: 'Ze vídis sztálnoszt szvelszko.

22. **A**h! — nas zemelski 'zítek Je li megnenya hípek; Kak gingav czvêt, povêhne, I, kak szpár meglé, lêhne.

2. Rô'zicza v-zorje czveté; Vecsér sze csrv v-nyô szmeté, Podjê ji vsze 'zilicze, I sztrga 'zítka klicze.

3. Taksi je deteta czvêt! — Komaj, kê zaglédne szvêt, Podpíhne szmrten vihér, I tü je szlédnyi vecsér. —

4. Jaj! — taksi je vszê 'zítek I ze-

melszki prebítek! — Gda najlepse czvetémo; Te náglo vöminémo.

5. Vszi v-cslovecsoj bívoszti Szmo robi szprhlívosztí; Vszi z-csaszom povêhnemo, I, kak tênya, lêhnemo.

6. Kakda tak v-bátrivnoszti Szlû'zimo telovnoszti, Vidôcsi odprêti grob, Koga mo vszi, vszi porob? —

7. Ovo! — v-krílo skrinyicze Polo'zene rô'zicze Ráni szpadáj szvedocsi, Kâ szmo vszi práh 'zivôcsi.

8. Jaj! — nyé szuncsza szvetli trák Je oblégao szmrten mrák; V-práh je szpadno nyéni czvét, I vgászno 'zítka poszvêt.

9. Ali nyéna düsicza Je 'ze nébe rô'zicza, I szpêva vu szvetloszti Himnus nemrtelnoszti.

10. Tá csáka rodítele, I verne varítele, Gde jo pá v-nyi nárocsa Nazâdá 'zítka ocsa. —

11. Nihájte tak tá 'zaloszt, I dícste visno môdroszt: Ona je z-nevôl vnogi Na veszélje sla k-Bôgi.

12. I ví za nyôv setüjte! — V-sztráhi

bo'zem potüjte. — Szprávlajte szí v-
vernoszti Mír blá'zene vecsnoszti.

Nôta: *Ah Bôg! poszluhni me.*

23. Vídís, kak lèpe rô'zicze szêhne-
jo, I v-gingavoszti decsicsa
vêhnejo! — Cslovek szkoznüj I verosz-
tüj! — Ár tvoji dnévi nevedôcs lêhnejo.

2. Kak 'znyecz sz-psenícsov navküp
rê'ze trávo, Neprestímavsi, gde je betvo
právo; Tak podéra Môcs vihéra, — Tak
premecse szmrt z-szílov lüdi sztávo.

3. Oh! tak, csi szí gli erdécsi, kako
czvét; Neobecsaj szí vnêmar vno'zino
lêt. — Vküp bos sztrti Tý od szmrti,
I, gda nestímas, náglo osztávis szvét.

4. Ka za vrêdnoszt má lêt tvoji vno-
'zinoszt, Csi te nesznâ'zi práva ple-
menitoszt? — V-pobo'znoszti I v-já-
koszti Sztojí csloveka jedína velikoszt.

5. V-gingavom czvétí decsicza mer-
jéjo, I dönok dugo zadoszta 'zivéjo;
Ár na hípek Vecsni 'zítek Csáka nyé,
gda nedú'zno vöminéjo.

6. Pobo'znoszt ti tak podú'za tekáj
lêt, Kaksté rano ti povêhne 'zítka

czvêt. Vu nyé kríli Sze na czíli Odpré
vszêm neszkoncsane bívoszti szvêt.

7. Nyê, nyê poszvêti na áldov tvoj
'zitek; Naj, gda prêtecsé nyega krátki
hípek, Blá'zena szmrt Ti odpré vrt
Díke, i szprávi vecsnosti prebítek.

8. Etak te nede sztrásila szlêdnya
nôcs, Ár te na nika neszprávi niksa
môcs: Z-mirovnosztjov I gvüsnosztjov
Osztávis szvêt, na vekvecsnoszt prêk-
idôcs.

9. Csi znás, kak decza, nedúz'no 'zi-
veti, Dühovna bole, kak szvetszka, 'ze-
leti, I vu prti Tvoje szmrti Szmès
gvüсно vüpanye blá'zensztva meti.

10. Oh szrecsen ti! — ár vu csi-
sztôcsi szrdcza Sztôpis pred sztolec
pravicsnoga szodcza. — Kaksi poszvêt
I díke szvêt Sze ti odpré tam, prêk
márnoszti szuncza! —

Nad ednim-jedínim detetom.

Na lasztivno nôto.

24. Oh prevnôgi nevôl I placsa kmi-
csen dôl! — Grozna tühína!
— Roditelov tú'zni i szirôt nedú'zni

Sztrasna püsztína! — Ti szi jaja domovina, Ino britki szkúz vretina.

2. Kak dugo tí nihás Veszélje, stero dás Szrdczi kôstati? — Vsze, ka cslovek zmore, Lèhne, — i ka more Nye-ga trôstati, Gda nyemi szuncze radoszi Zakríje oblák 'zaloszi? —

3. Vösztrêbi odvêtek, Geto nyega czvêtek Funda szláp szmrti, Kí v-etoj tühíni Sztojí, kak jedíni Vu'zítka vrti. I v-kaksi plac szo opali, Kí szo sze nyemi vüpali! —

4. Példa toga krí'za Je dnesz eta hi'za. — Jaj, britka 'zaloszt! — Nyé lêpa czepika Je szüha mladika, — Totá nyé radoszt! — Szmrt je nyé vèhko vszüsíla, I nyé szteblo opü-sztíla! —

5. V-kaksoj dreszélnozsi Ino bo-leznoszti Szrdcza sztojijo, Na skrinjo szlonyeni, Ti v-szkuze vtonyeni, I tak kricsíjo: „*Jaj, neszmileno szkoncsanye! Kama je nase vüpange?*“

6. Ah, kelko péld tú'zni Vdárczov etak szú'zni Szküszimo v-zítki! —

Kelko veszélni hí'z Vtoni etaksi krí'z
V-prepaszt szkúz brítki, Ké sze grozno
opüszti'jo, I vu dvojnoszt pogrozí'jo!

7. Tak, tak nepopolen, Placsen i
nevolen Je eti nas sztan! — Vsze nase
hotênnye, Trüd, radoszt, 'zelênnye, —
Vsze, vsze, je zaman! Vsze náglo,
kak czvét povêhne, I, kak szpár meglé,
tálêhne. —

8. Ali — oh! — nezdvojmo, Nego
mocsno sztojmo I v-placsa hí'pki. —
Doli nam zbríse Bôg Szkuze nase
ednôk Tam v-bôgsem 'zítki: 'Zaloszt
na radoszt obrné, I zgübícsek nas
povrné.

9. Tú'zni, nejôcste sze! — Bôg, kí
tim szvojm vsze Na dobro vrné, I vam
eto 'zaloszt Na blá'zeno radoszt Z-dí-
kov obrné. Veren je on, kí szam
právi, Kâ ti szvoji neosztávi.

10. Záto püsztite zdaj Vas najdragsi
kincs vkraj, Na tíhi pokoj; Naj v-míri
ide tá, Gde on 'ze gotov má 'Zelen
sztáne'k szvoj. Tam, roditelje, sze on
pá Nárocsam vasim nazâdá.

*Nad szírotínszkim detetom.**Na obszojno nóto.*

25. Bôg! tí szi szírotíciz ocsa, I szmileni hranitel; Tí vekivecsna miloscsa, Szi nyí sztáve ravnitel: Tí vzemes pod perôti, Kim je szvêti i sors prôti.

2. Tí pobéras roditele Od gingavi otrokov; Vkrâjemlés nyim voditele Zneprebrodjeni zrokov: Tonis nyé v-sztávo szú'zno, Szvêti na példo tú'zno.

3. Ali dönok nezamüdís Deliti nyim dobrôte; Nego sze, kak ocsa, szkrbís Za vsze vbôge szírotíte; Nyé bránis z-csüdnim tálom Prôti vszêmi 'zítka válom.

4 'Ze med lüdmí nyim zbüdjávas Pobo'zne hranitele, I na 'zítka sztezi dávas Nyim môdre ravnitele; Varjes nyé po angeli, I szrdcsni prijáteli.

5. Tam pa z-dêsnov szmílenosztí Nyim szkuze dolizbríses, Gda je v-'zítki veszélnosztí Med blá'zene zapíses, I vjedínas z-angelmi, Ino nyí roditelmi. —

6. Oh! — i eta szírotícza Je, ocsa, tvoja bíla; Záto je tvojea lícza Vi-dênnye zadobíla, Geto je z-nevôl i zla K-tebi na popolnoszt sla.

7. Naj szpí v-szírotinsztva prti Nyé têlo v-zemle kríli; Dûsa pa vu díke vrti Naide sztánék veszéli. — Ocsa, tí odícsi nyô, Da vekveke tvoja bô! —

8. Ví pa, kí szte z-szmilenosztí Nyé sors tü lehkôtíli, I nyô z-dêsnov lü-béznosztí Na vsze dobro pôtili, Vzemte za mílo sztálnoszt Nyé mrzli vüszť zahválnoszt.

9. Szprevodte nyé mrzlo têlo Sz-postenyom na sztán míra, I áldüjte szkuzo vrêlo Nyê k-pocsínki vecséra; Naj szpí tam, dokecs jo Bôg Na 'zítek zbüdí ednôk. —

Nôta: *Vrémen tecsé i k-grobi.*

26. Túz'no, ranyeno szrdceze! Kama je vsza tvoja radoszt Zdâ, gda ti míra szuncze Zakrívá globoka 'zaloszt; — Zdâ, geto v-szmrtnoj sztávi Tebé vesz trôst osztávi? —

2. Vídim, z-szkuzov polêvas Tí zdâ

tak ráno skrinyiczo, I v-placsi omedlêvas, Preszámnajôcs groba kmiczo, Stera ti trák veszélja Vtápla v-oblák dreszélja.

3. Ali — ah! — ka ti valá Placs tvoj nad tim preminôcsim? — Szmrt nyega nazânedá Szkuzam tvojim, kaksté vrôcsim! — Ár gda jaj sziro-tícze Gene nyé mrzlo szrdcze? —

4. Prêk groba temne nôcsi, Prêk kotára mrtelnoszti, Prêk ti nepreszta-jôcsi — Iszcsi trôst vu vekvecsnoszti. Li k-veri tvojoj bê'zi; 'Z-nyôv szí rane obé'zi.

5. Vera je angel mira, I bolezní ran vrács právi V-temnoj nôcsi vi-héra, I escse i v-szmrtnoj sztávi: Ona te rázveszelí, Gda v-isztini tak velí:

6. „Nê szte záto 'zivôcsi, Naj vasz szmrt vu grob szünyáva, I v-nyega temnoj nôcsi Csrvom na porob prêk-dáva. — Oh nê! i v-szprhlívoszti Szte angelje szvetloszti.“

7. „Tèlo toti, od düse Razlocseno, práh posztáne, Steroga szláp razpíse,

Neszécs v-dr'zéle neznáne; Ali z-groba temnoszti Zíde na sztan vecsnoszti.“

8. Düh pa, kak bo'zi poszvêt, Nev-gászne vu szmrtnoj nôcsi: Nyega na viszíne szvêt Pozdigne te vszamogôcsi, I na velikom czíli Odícsi v-szvojem kríli.“

9. „Zaka sze tak szkuzíte Nad timi preminôcsimi? — Zaka placsécs dvo-jíte, Kak da Bôg nebi bio 'z-nyimi? — Vêm on z-nôcsi vihéra Pela nyé na sztan míra!“

10. Kelko protivníkov má Cslovek na vandranya pôti! — Kelkokrát szpádnoti zná, Dokecs czíli ide prôti! — Kelki ráj tâlo bôga, Kak glász szvojega Bôga!“

11. I kak lehko sze vtoni Nyegva ládja v-globocsíno, Gda sze od válov goni, I zavdári na pecsíno! Li on, kí rano zaszpí, Sze na vecsen mír vuszpí.“ —

12. „Sz-práha ide na 'zítek I on, nad kim zdâ jôcsete; Z-môk na tíhi prebítek; Ka sze tak nad nyim pla-

csete? — Vêm on v-díke szvetloszti
Czveté v-vecsnoj mladoszti!“ —

13. Tak blá'zeni trôst je dao Jezus
nam v-návuki szvojem, Kí je szam
rano zászpaó, Oh szmrt, v-mrzlom
kríli tvojem, I, po groba temnoszti,
Sô na díko vecsnoszti.

14. Nihájmo tak plakanye Nad na-
sim mrtveczom ránim, I sznâ'zmo tô
vüpanye Z-szrdczom goszpodni po-
dánim, Ká sze on tam ednôk pá Nam
na radoszt nazâdá.

Nad devojkov.

Nôta: *Ah Bôg! poszlihni me.*

27. V-szmrti vídimo cslovecso ni-
csesztnoszt, Têla préczimbo,
lepoto, zvísenoszt! — Li megnyena
Márna szenya Je mladoszti czvét, i
vsza odíczenoszt.

2. Kelki sze gízda sz-têla ginga-
vosztjov! Kelki z-lepotov i vugodnov
vrsztjov, Tak stímajôcs, Kâ szkrádnya
nôcs Potrplénye má 'z-nyegovov blôd-
nosztjov! —

3. Kak rô'za, czveté devojka v-sza-
moszti I obecsa szí czíl szêre szta-
roszti; Ár nestíma, Kâ bi zíma Szmrtna
nyô zadavíla 'ze v-mladoszti.

4. Ali i nyé czvêt je li márna tênya,
Ino nyé 'zítek li be'záj megnenya;
Ár povêhne, I tâlehne On nedovêdno,
liki nocna szenya.

5. Ah! — ona je ta nedú'zna viôla,
Lepô czvetécsa v-szkrivni mészta j pôla,
Stere obráz, I gingav zrász Hitro
obrédi v-mrzloj szénczi dôla. —

6. V-taksem czvêti je tá devojka
sztála, Stera je v-kríli szmrtnom zdâ
zaszpála. — Jaj! — nevedôcs Odtécz
idôcs, Je ona szvojo párto dolidjála.

7. Nad nyé szpadájom sto sze nebi
szkuzio, Ino zemelszke nicesztnoszti
nevesio? Vküp mo sztrti Vszí od
szmrti: Sztári, mládi de pehár szvoj
ednôk pio.

8. Stogodi szí tak, cslovek, boj po-
bo'zen, I vôli bo'zój vu vszem prav
pod'lôzen; Ár v prosztôcsi I csistôcsi
Szdrcza ti je tvo j vecsen kincs polo'zen.

9. Devojke! mête gorécse lampase,

I nedú'znosztí poszvétte dní vase.
 Verosztújte, I szkoznujte! Z-niksov
 rú'znosztjov szí neblatte düse! —

10. Etak, gdagodi príde szkrádnyí
 vecsér, I vász, kak rô'ze, po'zgé szmr-
 ten vihér: V-kríli práha, Brezi sztráha,
 Nagnete glávo na groba tíhi mír.

Nad szêrim sztarczom.

Nôta: *Gda ma szkrádnyá vóra príde.*

28. Premiszli, cslovek konec z tvojí,
 I 'zíví v-pobo'znosztí. Kak
 bi szmeo tí v-széczi szmrtnoj 'Ziveti
 v-bátrivnosztí? — Csi gli dobís dní
 sztarosztí; Nerêsis sze szprhlívosztí:
 Szmrte te ednôk v-grob szühne.

2. I kak scsés sztaroszt dobiti, Ne-
 go v-právoj môdrosztí? — Kak scsés
 zadovolen bidti Z-lêtmí szêre szta-
 rosztí? — Placsna je tím hüdim szta-
 roszt; Pobo'zním pa tího radoszt I
 vísni mír prineszé.

3. Ona vszêm vtere têla môcs, Ino
 zburka veszélje; Vszê rázum oblé'ze
 nyé nôcs: Vsze vtoni vu dreszélje.
 Decza do znôvics tí sztári, I szvétí

sz-tála vecs k-kvári, Kak k-haszki i blá'zènsztvi.

4. Ali ka zgübíjo oni? — Li nevolna zemelszka, Za stera, kak Si-meoni, Sze dájo nyim nebeszka: Blá'zeni poszvêt vüpanya, Mír i gvüsnoszt zvelícsanya Tam, vu 'zítki pravice.

5. Zgledni sze dnesz na skrinyiczo, Kakti czíl te'zkôcs vnôgi; Po nyê ide na praviczo On, kí je szlü'zo Bôgi. — Ah, kak tího v-nyé kríli szpí On, kí je vsze szvoje potí Pobo'znosztí áldüvao! —

6. Blá'zen bos i tí v-sztarosztí, Csi szí sztálno pobo'zen, I, kak prijátel jákosztí, Bôgi vu vszem podlo'zen. Csi te krepkoszt tèla nihá; Môcs düha ti nepomenká, Nevgászne trôst vüpanya.

7. Vüpanye je sztarczov díka, I najdragsa korôna, Z-sterov nyé na czíli 'zítka Goszpod za vernoszt lóna, Oni ni te nezdvojíjo, Gda v-szmrtnom dôli sztojíjo, Kak angelje vecsnosztí.

8. Kak vugodna je tak sztaroszt, Pri bôgabojaznosztí! — Ka szí je

prôti nyê mladoszt Brez' práve pobo-
'znosztí? — Li sztaroszt je szemen
'zítka, Stero vecsnoga prebítka Szád
prinása vu szvetsztvi. —

9. Idi tak na velkom czíli. Drághi
sztarecz 'ze v-míri; Odêhni szí v-groba
kríli, Po telikom vihéri! — Tam, prêk
lêt tú'zne sztarosztí, Zacsnes tí be'záj
mladosztí, V-seregi dús blá'zeni.

2. Nad mrtvimi rázločnoga sztána.

Nad dühovnikom.

Nôta: *Vrêmen tecsé i k-grobi.*

29. Oszta vo szí vu míri. Szluga
bo'zi, 'ze szvét hüdi. Na blá-
zenom vecséri Szí szí odêhno po trüdi.
— Kak szladkoga szna pokoj Tí je
vtálaho 'ze Bôg tvojí! —

2. Tí szí verno dokoncsao Csészt
vu csrêdi goszpodnovoj, Gde szí na
'zítek vracsaó Ovcsícze v-szlü'zbi nye-
govej. Vsza szí popolno szpuno I z-
vernosztjov zakuno.

3. Tí tak 'ze osztávis nász V-pü-
sztíni dôla placsnoga: Nede vecs tvojí
míli glász Veszelió nász potomtoga;

Nebos po 'zítka pôti Pelao nász czíli prôti.

4. Ah! vu kak britki szkuzaj Povr-
'zes tí nász, ovesícze, Kí mo po kmicsni
sztezaj Blôdili, kak szírotícze, Brezi
trôsta i míra, Zvajôcs tebé, pasztéra!

5. Tú'zen oblák 'zaloszti De zakrí-
vao brezi tébe Szuncze nase radoszti,
Ivesz obráz szvetle nébe: Jaj i plac
de, kak csemér, Zalêvao szrdcz nasi
mír.

6. Kak jáko dosztojno je Vszê
pobo'zni szkoznüvanye, I naime csrêde
tvoje Tak globoko 'zalüvanye! Ár szmo
te vszi zgübili, Kí szmo te tak lübili.

7. Ali szpi 'ze tam v-míri Vu seregi
ovesíciz tvoji, Ké szí szam po vihéri
Szprevodo eti k-pokoji. — Csákaj i
nász za szebom, Sz-tühíne na vecsni
dom. —

8. Vísni pasztér! szkrben voj Tvoje
csréde je bio tü on; Pri nyem je
naisao trôst szvoj I szvojo díko tvoj
sion: Tí tak trüd nyegov áldüj, Ino
vernoszt koronüj.

9. Daj, da to csízto szemén, Stero

je on szêjao eti, Zdà, i gda lèhne vrêmen, Obilen szád dá nam 'zeti Neszkazlîve vernoszti, Vu blá'zenoj vecsnoszti.

10. Naj osztáne pri vszê nász Ino pri nasem odvêtki Lêpi dêl nyegovi glász Vu blagoszlovlenom czvêtki: Da za nyim tá hîtimo, Gde sze 'z-nyim odícsimo.

Nad vucsitelom.

Nôta: *Ah Bóg! poszliñni me.*

30. **O**blêdo, zászpaó szi tí v-kríli szmrti; Tího pocsívas 'ze vu tvojem prti; Szkoncsano je Delo tvoje, Veren ogradcsar v-'zítka lêpom vrti.

2. Obnêmila szo môdra tvoja vüszta; Tvoj sztolec, tvoja hi'za je 'ze püsza Vövszüsena, I zrüsena Je práve môdroszti vretina csízta.

3. Tvoji mladícski plakajôcs dvojíjo, Kí ti pri skrinyi, vu szkuzaj sztojíjo. „Ah! — tí szpí moj Lübleni voj!“ — Tak ti rázumni zmed nyimi kri-csíjo.

4. Jaj! — rano, prevecs rano szi

nam zászpaó! — Preglobokoga placsa
 zrok szí pôsztaó! — Prekmicsen mrák
 Je lêpi trák Szuncza nasega 'ze okô-
 linásztaó! —

5. V-kmiczi de 'ze tvoj máli sereg
 blôdo; Ár te nega vecs, kâ bi pred
 nyim hodo, I v-vrêloszti Po szvet-
 loszti Blá'zenoj sztezi nyega k-czíli
 vodo.

6. V-kmicsnoj nôcsi mo i mí po-
 tüvali; Ár glásza tvojga nemo vecs
 szlísali. — V-hi'zi bo'zój Mo himnus
 tvoj Naszledüvati zaman setüvali.

7. Ah! — tam 'ze — tam, prêk
 kmicsne mrtelnoszti, Szpêvas tí pe-
 szem blá'zene vecsnoszti, Gde vesze-
 lécs Bôga gledécs, V'zívas najem nev-
 kleknyene vernoszti.

8. Oh! — v'zívaj ga po vnôgom
 vrêlom znoji. — Tá pricsákas tí sereg
 ovsíciz tvoji: Vsze ti ednôk Nazâdá
 Bôg; Csi szo pokorne bilé tebi, voji.

9. Kakse radoszti vretina za tébe
 Tam, gda vküpszprávlene okôli szébe
 Tí, veszelécs Nyé pá gledécs, Etak
 govorio bodes v-díki nébe:

10. „Eti szem, ocsa! z-vszi, ké szi mi dao; Niti eden 'z-nyí sze je nêzatepao: Z-menom szo vszi, Kí düso szi Ednôk na verno szkrb mojo zavüpao!“

11. Blá'zeni pôtnik, kí tak szkoncsa be'záj! — Gdasté szi hênya dnévov nyegvi tekáj; Blagoszlova I áldova Zde- necz de nyegov vszáki, vszáki sztopáj.

12. Szrecsen, szrecsen szi i tí v- szmrtnom kríli, Na hasznoviti trüdiv lâpom czíli! — Szvéti nam boj Szpô- menek tvoj! — Oh, koronüj te v- díki szodecz míli! —

Nad szmrtjov poglavníka.

Nôta: *Vszi lüdjé morejo mréti.*

31. Oh globocsína môdroszti I szpo- znanya bô'zega! — Sto je prevido szkrovnoszti Tanácsa víses- nyega? — Kak nezrecseno velika Je nyegva zmo'znoszt i díka! — Néba, zemla csüdüje Môcs, zsterov on kralüje.

2. Ah! — ka szmo mí prôti nyemi? — Szpár meglé, práh i pepél. — Sto nasz ravnanyi bo'zemi Szmê djáti

határ i czíl? — Pred nyim je te najzmo'znêsi Rávno, kak te najzbo'znêsi, Li edna krhka grüda, Ino kôszt puna trüda.

3. Szile szmrtne nementüje Ni krála szvetli bíbor; Ona vu práh potegüje I nyegov prhki sator. Vbôgi hüta, puna placsa, I poglavníkov palacsa, Je nyé oblászti porob, I obê szlédnyi sors — grob! —

4. Ona, ona je pozvála Sz-tühíne mrtelnoszti Domovine nase krála Na racsún vekvecsnoszti. Mogao je on gotov bidti I pred bo'zo szôdbo idti, Gde 'ze pôleg vrednoszti Jemlê ná-jem vernoszti.

5. Nê ga je tak obránila, Szvetla korôna szmrti. — V-práh sze je ona szránila 'Z-nyim navküp v-ednom prti. Ah! — sô je i on pôt telno, I 'z-nyim vsze, ka je mrtelno: Li dèl nyegvi lêpi glász Je osztao escse pri nász. —

6. Velki szodecz! tvoj je bio on, I tvojga lüdsztva pasztér: Rad je presztao za mali lon Vnôgi jaj, vnôgi

vihér. Oh! — odícsi nyegve trüde, I, na telke dnéve hüde, Tam daj nyemi obilen Díke nájem veszélen. —

7. Podeli 'ze meszto nyega Tvojmi lüdsztvi vernomi Pá poglavníka tak-sega, Kí vszemi odürnomi Prôti-sztáne vu králevsztví; Jákoszti pa i blá'zenstvi, Kakti szluga tvoj právi, Oblászt i czvêtek szprávi.

8. Nász pa dén ete vsze büdi Premiszliti, ka szmo práh, I vrácsaj od grêhov hüdi, Na môdroszt i bo'zi sztráh; Da po nedú'znoszti pôti Setüjemo czíli prôti, I nájem nas od tébe Vzememo v-díki nébe.

Nad vernim csesztníkom.

Nôta: *Dokoncsao szem jasz 'zíték moj.*

32. Doli szí djao 'ze csésztt tvojo V-placsnom dôli tühíne, Bôg te je szebi oszvojo Tam, na czíli ví-színe, Veren szluga, kaksza díka Je 'ze nájem trüdov tvoji, V-tiváristvi szredbeníka, Po sztálnom 'zítka boji!

2. Ah! — prevecs rano szí nihao Tü nász, tvoje szirôte. — Zaka szí

deliti hênnyao 'Ze nam tvoje dobrôte?
 — Sto de 'ze z-szrdcsnim ravnanyem
 I példov pred nami hodo? — Sto
 de nasz z-môdrim szkoncsanyem Po
 sztezi 'zítka vodo? —

3. Szkúzte sze dnesz, oh pobo'zni,
 Kí sztega postüvali! — Predramte sze
 ví, nezlo'zni, Kí szte ga nêbôgali! —
 Odísao je on, na koga Sze je 'zítek
 vszê naszla nyao, Gda sze je za
 obsinszkoga Haszka czvét szkrbno
 vganyao! —

4. Nede 'ze vecs trôstao on nász
 Vu vrêmeni tú'znoszt; Nede nasz
 nyegov môder glász Krepio vu ne-
 dú'znosti: Neobtrüdjenoszt nyegova
 Nede szteber redovnoszt, Ni vretina
 blagoszlova, I' zelne mirovnoszt.

5. Odíslo szi, drágo szrdcze, Tá,
 med düse blá'zene, — Tá gde ti 'ze
 szvéti szuncze Radoszt odícsene. —
 Mí, kí escse potüjemo V-dôli szvet-
 szke nesztálnoszt, Ti za vernoszt
 áldüjemo Vszi szkuzo zahválnoszt.

6. Oh! pocsívaj 'ze vu míri. —
 V'zívaj nájem vernoszt. — Odêhni

szi po vihéri Tam, na czíli vecsnoszi.
— Csákaj tá sereg ti tvoji, Prêk
groba nôcsi, za szebom, Po szkon-
csanom 'zítka boji, Na radoszi vecsne
dom.

Nad hí'znikom.

Nôta: *Vrémen tecsé, i k-grobi.*

33. Ah! kak nepohodjene Szo nam
potí goszpodnove, Ino ne-
prebrodjene Szôdbe môdroszi nye-
gove! — V-kaksoj kmiczi tanácsa
On sors lüdi obrácsa!

2. On závezek nasztávla Med oszo-
bami hí'znimi; Nyí sztávo blago-
szlávla, I vu vszem tak csiní 'z-nyimi,
Da v-miri prebívajo, Ino radoszt v-
'zívajo.

3. Ali znôvics, gda on scsé, Za
volo nyí vísne szrecse, Nit 'zítka nyim
odszezsé, I nyí zákun pá razmecse,
Geto po szmrtnoj nôcsi Nyé naveke
razlôcsi.

4. Ah! — razlôcso je on dnesz
Dvê sztálno vernivi szrdczi; Preme-
tao nyidvi sztán vesz, I 'zítka, lêpomi

szunczi, Po obláki 'zaloszti, Prévzeo poszvêt radoszti.

5. Jaj! — v-kaksem placsi pláva Dnesz eta neszrecsna hi'za! — Ah! — nyé mirovna sztáva Je grátala jama krí'za! — Nyé szteber v-práhi le'zí, I szrdcza 'zúkoszt te'zí! —

6. V-povôden szkúz vtonyene Cza-gajo nyé szírotícze, Na skrinyo naszlonyene; Ár, kak blodécse ovesícze, Zaman brezi pasztéra Iszcsejo sztánek míra. —

7. Ali vêm je szam Bôg steo Nyé tak csüdno priglédnoti! Môder je on: sto bi szmeo V-czíle nyegove szégnoti? — Dobro je, ka on csiní, Za nász, mrtelne sziní.

8. Csi je gli zdâ placsa mrák Szuncze vnôgi szrdcz oblêjao; Lehko de têm lepsi trák Nyim po krátkom hípi szíjao, I szkuzá nyí 'zaloszti De d'zünd'z nôve radoszti.

9. Tam zagvüsno, prêk nôcsi Groba ino szprhlívoszti Dolizbríse 'z-nyí ôcsi Vsze szkuzé Bôg veszélnoszti: Tam,

tam de nyí zgübücsek Vekivecsni dobücsek. —

10. Zdignimo tak gotovi Mí 'ze mrtvecza nasega, I z-nárocs ti nyegovi Neszmo na sztán groba nyega; Naj po 'zítka vihéri Pocsíva tam vu míri.

Nad vdoviczov.

Nôta: *Veszeli sze, düsa moja!*

34. **T**i, kí vu placsi potüjes Velkomi czíli prôti, I rano, keszno szkoznüjes Tü na vdovinsztva pôti, Od onoga hípa mao, V-kom te je szamo nihao Lübeznívi tiváris tvoj, Kak 'zítka eden trôst i voj!

2. Vtisaj povôden szkúz tvoji Vu tak dreszélnoj sztávi, I noszi krí'z tvoj v-pokoji: Bôg tvoj te neosztávi; On sz-tébe vzeme bremen, Gda príde tvoje vrêmen, I liki v-rêcsi szam velí, Szrdcze tvoje razveszelí.

3. Razkadí sze ednôk oblák Tvoji môk i 'zaloszti, I z-díkov de ti szvêto trák Szuncza vecsne radoszti. Kak szí vandrar vu míri Odêhne po vihéri;

Tak naides i tí ednôk tvoj Z-'zelênnyem csákani pokoj.

4. Nê! — nede dugo trpêla Eti tvoja pôt szamna; Veszéli konecz de mêla Szteza tvoja tak temna, Na stere szkrádyem czíli Szi pocsí'nés vu kríli Onoga, kí je v-díko tô Z-nárocs tvoji pred tebom sô.

5. Kaksa radoszt sze preszvêti Nad tebom, gda tá poides, I na popolnoszti szvêti Nyega pá gorinaides, Sz-kim szi v-zákuni bíla, I gda szi ga zgübíla, Vesz trôst szi v-grob szránila 'z-nyim, Med szkuzami pohranyenim!

6. Sztoj tak mocsno v-vüpaznoszti; Obládaj tvojo 'zaloszt: Szlü'zi Bôgi v-bojaznoszti, I csákaj ono radoszt, Stera ti gvüsno zíde, Gda dén nájema príde, I prêk groba temne nôcsi Sze ti trák díke prepôcsi. —

7. Ovo! — té trák szíja 'ze zdâj Toj v-Bogi preminôcsoj, I po vnôgi britki szkuzaj Na sztan míra idôcsoj: Sz-práha 'zúkoszti i môt Je pozdigno nyô dnesz Bôg, Na dom blá'zene vecsnoszti I radoszt odícsenoszti.

8. Vtisajte tak szkúz povôden Ví,
 kí nyô tü zgübite! — Verte, kâ jo
 na dén szôden Tam pá nazâdobíte.
 — Zelte 'ze tíhi pokoj Nyé kôsztam
 v-skrinyi tesznoj: Düsi pa v-díke szvet-
 loszti Sztan bla'zene veszélnoszti.

Nad zárocsnikmi.

Nôta: *Oh Bóg! kí gréh odürjâvas.*

35. Oh szmrti cseméren 'zálecz! Oh
 placsa i szkúz pún vdárecz!
 — V-jaja ·/. nôcs je pogrô'zena Dvê
 hí'z ·/. sztáva tak blá'zena.

2. Tam, gde veszélnoszti szuncze
 Szíjne vu ti szrecsni szrdcze, Hitro ·/
 dreszélnoszti oblák Vtoni ·/. nyé v-
 vecsne nôcsi mrák.

3. Szvét gosztüvanye szpomína; Ali
 — jaj! — placсна trobína Sztôpi ·/
 meszto nyega, Pôleg ·/. ravnanya vis-
 nyega.

4. Z-'zelênnyem csáka szvoj oltár
 Te nôvo-zarocseni pár, Gde sze ·/
 vu szvétoj oblübi Vernoszt ·/. szrdcz
 hí'zni oblübi.

5. Ali — ah! — eto 'zelênnye Je

szenyajôcsi vidêne, Stero ·/. sze prvle razkadí, Kak sze ·/. nyí támen razhladí.

6. Szmrt nevedôcs sztôpi med nyé, I razmecse nyim gosztsenyé; Z-szílov ·/. nyim presztôpi ona Sztezo ·/. li'znoga zákona.

7. Példo tak tú'znoga vdárcza Nam dáva dnesz sors mrtvecza, V-kom nam ·/. csüdna bo'za zmo'znoszt Ká'ze ·/. csloveco nemocsnoszt.

8. Dnesz sze tak vcsi, oh mrtelen, Kak lehko 'zítek tvojj zelen V-hípi ·/. ednoga megnenya Náglo ·/. tálêhne, kak szenya.

9. 'Z-nyim vsze szpádne, ka csüdüjes, I, komi sze tú radüjes: Sztebom ·/. sze navküpe vtoni, Na ka ·/. sze ti szrdcze szloni.

10. Pri najszvetlêsoj radoszti Te zná doidti nôcs 'zaloszti: I csi ·/. sze szmrti nebojís; Szpádnes ·/. gda stímas, kâ sztojís.

11. Nerêsi te nyé vugodnoszt, Ni niksa zemelszka zmo'znoszt. Vêhne ·/. zítka tvojjega czvêt: Príde ·/. ti szkrádnyi vecsér lét.

12. Kebzuj tak na velko szôdbo,
I Bôgi poszvêti hodbo: Szprávlaj ·/. szi
v-sztálnoj vernosztí Örok ·/. blá'zene
vecsnoští.

3. Nad mrtvimi neszrecsne dôbi.

Dúga mantra.

Nôta: *Ah Bôg! poszlihni me.*

36. Oh blá'zeni szvêt dús nemrtel-
noszti! — Tí, domovina
csízste veszélnoszti! — V-tvojem kríli
Szi na czíli Pocsiné vandrar od vsze
dreszélnoszti.

2. Ka je vezdásnyi dnévov brit-
ka 'zaloszt, Prôti tebi, oh díke, vecsna
radoszt?! — Hênya tam jaj, Steroga
zdaj Prêsa sz-prsz nasi toga 'zítka
'zúkoszt.

3. Vêm tim mirovnm, kí Bôga
lúbijo, I k-szvêti se vnêmar nepridrü-
'zijo, Po môk híпки, V-vecsnom 'zítki,
Kríz ino mantre na dobro szlü'zijo.

4. Mrtelni! kí szte zdâ eti nazôcsi,
Od môk vküpsztrto têlo glédajôcsi,
Premiszlite, Kak vídite, Kâ sze lehko
i vam té kri'z odlôcsi! —

5. Ka 'zelês, lübis, — vsze, vsze je preidôcse; Nega eti dobrôte pre-sztajôcse: Szrdcza radoszt Vmorí 'za-loszt — Vterejo têla môcs vnôge te'zkôcse.

6. Záto, dokecs ti szíja trák ve-szélja, Glédaj nablüzi kmicsen mrák dreszélja, I gotov boj Na vszáki boj; Da nepomenkás na sztezi bodélja.

7. Kakoli ti Bôg oszôdi v-mô-droszti, Znajôcs, kâ je dár ocsinszke miloszti, Noszi trpécs, Na czíl gle-décs, Steri sze szvêti vszêm prék szprhlívoszti.

8. Tam, v-domovini popolne ra-doszti, Ti dolizbríse Bôg szkuze 'za-loszti: Veszélja trák Obszíjne mrák Vandrara gecsécséga vu 'zúkoszti. —

9. Ovo, — kak tího szpi v-míra skrinyczi On, kí je vuisao dnesz mantle temniczi! — Prêkidôcsi Sz-placsa, nôcsi, V'zíva on radoszt na ocsé deszniczi. —

10. Zdignimo ga tak z-dêsznov lübéznoszti, I neszmo ga 'ze na sztan mirovnoszti, Naj pocsíva, Ino v'zíva

Tam tak 'zelen mír, po mantre 'zúkoszti. —

Náglá szmrt.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vöra príde.*

37. 'Zítka goszpôd! jasz dobro znam, Kâ mi je ednôk mrêti; Gda pa, i kak zaszpati mam, Ali gde na tom szvêti, Tô li tí szam vídis i znás, Kí sors moj vu oblászti más, I racsúnas dní moje.

2. I, geto szí jasz, ocsa moj, Pocsiném v-tvojoj vôli; Tí szam mi poszvêt i trôst boj Vu szmrti kmicsnom dôli, Da sze v-tebi szmêm vüpati, I tvojo díko csakati, Gda me odtécz pozovés.

3. Goszpodne! po tom vüpanyi Nagíbli szrdcze moje K-nevkleknyenomi íszkanyi Vecsne miloscse tvoje; Da bom gotov vszáki hípek Dolipoloziti 'zítek Vu zmo'zno dôszno tvojo.

4. Daj mi tiho preminênye Vkríli sztál nevernoszti, I veszélo prêkidênye Na blá'zen sztán vecsnoszti. Pri nezburkanøj pámeti Mi daj szre-

csen konecz meti, Vu szkrádnym boji mojem. —

5. Csi me pa náglo vövszecsés Z-racsúna ti 'zivôcsi; Vcsíni z-menom, kak tí szam scsés, Vsza môdro ravna-jôcsi! — Li nevr'zi me od szébe, Nego mi angele nébe Posli po düso mojo.

6. Ka za vdárecz meni, práhi, More v-düsi skôditi, Csi do koncza v-tvojem sztráhi Nepomenkam hodi-ti? — Ké vu pokôri naide szmrt, Tim je ona pôt v-díke vrt, Kaksté náglo szí príde.

7. Na tébe tak, oh 'zítka voj, I na verno szkrb tvojo Zaniham z-vüpanyem sors moj, I czêlo sztávo mojo: Gdakoli sze tebi vídi, Rad táosztávim szvét hüdi, K-tebi na mír idôcsi. —

8. Jezus! tí mi boj nazôcsi Vu mojem szmrtnom boji, I nevtaji mi pomôcsi V-plámni boleznoszt moji: Tí mi v-pravicsnoj vecsnosztí Daj nájem sztálne vernosztí — Korôno neszprhlívo.

*Szilna szmrt.**Na lásztívno nóto.*

38. Oh 'zítka ino szmrti goszpôd!
 Tí, v-koga rôki je sors moj,
 Tak ravnaj vandranya mojga pôd,
 Tak mi vodi szrdceze dûh tvoj; Da
 po szilnoj, hüdoj szmrti Nebom v-
 blati zla vküpsztrti.

2. Jaj! — Kak jáko, jáko neszece-
 csen Bi mogao bidti tam sors moj,
 Csi bi pred sztolec tvoj pravicsen
 Sztôpo v-grêha szüknyi rú'znoj, Gde
 bi szrda tvojga, vihér Vtáplao szrdca
 mojega mír! —

3. Kak bi obsztao pred tebom,
 szodczom Jasz vu mojoj nevrêdnosztí,
 Csi bi náglo z-vtepenim szrdczom
 Prêksô na sztan vekvecsnosztí? —
 Ka me má pekla resiti, Csi sze
 nesztrszenem gresiti? —

4. Oh! — eta velka rêcs me
 büdi Pri czájti na povrnênye, I vrá-
 csaj me od grêhov hüdi Na pleme-
 nito csinênye. Dnesz, dnesz mi daj
 tí, oh szvéti, Delo pokôre zacséti.

5. Tí me vesi z-môdrosztjov bro-
diti Szrdcza mojega szkrovnosztí, I
od nesznâge ocsisztiti Nyega hüde
náklonosztí; Da nyim neszlü'zim vecs,
kak rob, I neszpádnem nyim na porob.

6. Na one mi daj kebzüvati, Kí
szo sze vu tvojem sztráhi Paszcsili
'ziveti, zaszpati, Vandrajôcs eti vu
práhi: Nyí tak lêpa példa mi boj
Na 'zítka velkoj sztezi voj.

7. Etak, csi sze z-szrdcza povrném
Na pôst szvetsztva i vernosztí; — Li tak
sze bátrivno zagném V-szüknyo Jezusa
vrêdnosztí: I csi bom gli náglo vküp-
sztrt, Nede neszrecsna moja szmrt! —

Nôta: *Vszi lüdjé morejo mréti.*

39. Velikoszt bo'ze zmo'znosztí!

Sto te nebi zvisávao? —
Ino szvoje nicesesztnosztí Sto nebi rad
szpoznávao? — Na glász tvoj sze
vesz szvêt gene; Vandrar bot szvoj
dolidene, I práh, pepél posztáne! —
Sto tebi prôtisztáne? —

2. Ah! kelke dôbi szo potí, Po
steri, vszamogôcsi, Csüdnó vöpelati

znás tí Nász z-racsúna 'zivôcsi! —
Kamakoli vr'zem pogléd, 'Zítek i
szmrt vídim povszéd; Povszéd tvoje
szkrovnoszti I znamênya zmo'znoszti.

3. Eti sze te nedú'zen csrv Raz-
klácsi i vküpzmo'zd'zí; Etam ro'zjé
prelêva krv, Gda boj národe mo-
'zd'zí; Tam povôden, ogen, csemér,
Zemlé gíbanye i vihér Z-szílov vszêm
grob odpéra, Kí czvét 'zítka po'zéra.

4. Kak grozno düdnya vu zráki
Natúre ognyena môcs, Gda sze szpár
vu'zgé v-obláki I blíszk oblejé nyí
nôcs! — Ah! — gde sze *grúm* doli-
püsztí, Sz-kaksov grozov tere, klaszí!
— Jaj! — ka pred nyim posztáne,
Ali v-'zítki osztáne? —

5. Oh pôtnikov mrtelnoszti Vi-
héra pún prebítek! — V-kak vnô-
goj pogübelnoszti Plava nas placsen
'zítek! — Ali vêm Bôg vsza v-rokaj má,
I, kak ocsa, ravnati zná: Nyegvo delo
je môdro, I za nász vu vszem dobro.

6. I ete prígod bolezní, Kaksté
sze tu'zen vídi, Je porok nyegve
lübézni, Nê szrda vdárecz hüdi. Bôg

vu dôbi neprebéra, Z-sterov nasz
k-szebi pobéra: On nasz i po vihéri
Pela k-vecsnomi míri. —

7. Záto tú'zni krsztseníczi, Na
sztran dente plakanye, I varte v-
mirovnom szrdczi Tô blá'zeno vü-
panye, Kâ je nê hüda toga szmrt,
Kí je zdâ tak csüdno vküpsztrt; Ár
je ona pô't nyemi K-'zítki popolnêsemi.

8. Szpoznajte vu tom vdárczi
môcs Csüdne bo'ze zmo'znoszt; Pre-
számnajte vaso nemôcs, I 'zívte v-po-
bo'znoszt: Vszáki híp bojdte gotovi,
Kakti szlugi goszpodnovi, Nyemi po-
korni bidti, I na glász nyegov idtí.

9. Sz-tíhim szrdczom püsztite 'ze
Lüblénoga vasega, Od té placsa pune
hi'ze, Na sztan 'zítka bôgsega: Têlo,
kakti práha porob, Naj príme vu
nárocsa grob; Düh pa z-dôla tühíne
Ide na sztan vizíne.

Neszrecsen porod.

Nôta: *Ah! ka bom jasz grésnik csinio?*

40. Goszpodne, sz - kaksov mô-
drosztjov I tanácsom rav-

nas tí Lüdsztva tvojega potí! — Zneprebrodjenov szkrovnosztjov Szapo i 'zítek sztvárjas, I v-isztom hípi vmárjas! —

2. Kelkokrát sze oszramotí Te zvísen práh obszebi, Vísna môdroszt, po tebi, Gda sze neszpametno mocsí, Globocsíne zgrüntati, I vizíne szpoznati! —

3. Tam, gde 'zítka czvêtek vgája, Vnôgim na radoszt raszté, I vu vszoi díki czveté, Tam sze szmrten csrv narája, Steri nyega poszúsí, I pred czajtom opüsztí.

4. 'Ze ôzdalecs sze veszelí Noszécsa rodjenícza Nad szádom szvojga szrdcza, Gda pri szebi etak veli: „Vu nyem mi odlôcsi Bôg Vnogo radoszti ednôk!“ —

5. Ali — jaj! — kak hitro vkani, Kak lehko osztávi nyô Negvüsno vüpanye tô! — Ár nyé szrdcze szmrt orani, Tak da 'zítek szvoj zgübí, Gda nôvi 'zítek zbüdí. —

6. Etak vmoríjo czepike Dosztakrát pred vrêmenom Sz-pogübelnim

bremenom Nyí povnô'zane mladike,
Gda nyim vlagó vzemejo, I 'zítka
môcs vterejo. —

7. Szkrovno, szkrovno goszpodüjes
Vu králevsztvi ti 'zívi Tí, ocša
lübeznívi! — V-szkrovnoj díki sze
szká'züjes Dnesz pri toj placsoj hi'zi
Vu nyé velikom krí'zi! —

8. Ali tí boj veszelitel Ti pod
kri'zom sztojécsi, I vu placsi dvojécsi.
— Tí bojdi naime hranitel, Vretina
vsze dobrôte, Te nedú'zne szirôte.

9. Ah! — jáko je oranyena Ona
po etom vdárczi V-nedú'znom szvo-
jem szrdczi! — Prevecs rano v-grob
szranyena Je nyé verna dojka dnesz,
I — totá 'znyôv nyé trôst vesz.

10. Tí vzemi, vecsna miloscsa,
Na szírotinsztva pôti Nyô pod tvoje
perôti; Tí boj nyé szmileni ocsa, I
vu vszem tak ravnaj nyô, Da na-
veke tvoja bô.

11. Zbüdi med lüdmí dobrimi
Pobo'zne voditele, I verne hranitele,
Kí do zvisztami môdrimi Nyô na
dobro vracsalí I v-'zaloszti trôstali. —

12. Nász pa vcsi v-tvojoj bojazni
Idti po 'zítka pôti Czíli nasemi prôti;
Da v-nevkleknyennoj vü pazni Ino
szvetsztvi 'zivémo, I blá'zeno merjémo.

Obcsinszki pomor.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrtni goszpôd!*

41. **J**aj! — kak neszmernoga vihéra
Groza pokriva sztan lüdi! —
Grob nezasztávleno po'zéra 'Zítek
dobri ino hüdi: Kamakoli vr'zes
pogléd, Nôcs szmrtna sze grozí
povszéd.

2. Kak szüho lísztje veter dráple,
Gda je je szlána vmorila; Tak ná-
rodov vno'zina káple, Stere je szmrt
pokoszíla: Jezere szkoncsajo hodbo,
Prêkidôcs na velko szôdbo.

3. Ah! nindri nega bátrivnoszti,
Gde bi sze nyé sztrêle ogno, I gde
bi szí sto vu gvüsnoszti Glávo na
pocsinek nagno: Vesz szvêt je nyé
sürka czeszta; Brezi nyé nenaides
meszta.

4. Vövszecsé ona poglavníka, Kak
nevolnoga szirmáka; Vbôgi 'zúkoszt

i zmo'zni díka Je pred nyôv vu vszem ednáka: Nezasztôpi sze mladoszti, Ni postüvane sztaroszti.

5. Czaga pred nyôv ti môdri znanoszt; Ár nema nyé ranam vrásztva; Nehaszni prôti nyê pobo'znoszt; Nevtoli je kincs bogátsztva; Nemre nyé szile obsztáti Voj seregov oro'znáti.

6. Povszéd vdérja szláp nyé vihera; Vsze zalêva nyé povôden; Nyé rama vsze vu grob podéra, I vlecsé pred sztolec szôden: Vsza szo v-nyé prepaszt vtonyena, — 'Z-nyé porobom napunyena.

7. V-cserni szüknayj sztojécs, dvojíjo Národje vu mantri sztráha, Kí, kúmesz gledécs, govoríjo: „Bôg, dnesz mo vszi porob práha! — Vszêm je odprêti grobov vrt! — Vszêm, vszêm pred dvérmi grozna szmrt!“ —

8. Ocsa, kak jáko szi odvrgao Tí odebráni národ tvojl! — Ah! — za kak zroka szi podvrgao Nyega pogübeli etoj? — Zaka szi tí, 'zítka szuncze, Szkrio pred nami tvoje lícze? —

9. Csi szmo szí z-grêhi odürnimi
 Tak sztrassen bics priszlü'zili, Kâ
 szmo sze sz-timi nevernimi K-szvêti
 vnêmar pridrüzili: Tí, vekivecsna
 miloscsa, Bojdi nam szmileni ocsa.

10. Neglèdaj grêhov vno'zinoszti,
 Zsterimi te bantüjemo; Nego nasz
 büdi 'z-nyi rú'znoszti, Gda v-pogübel
 setüjemo. — Ah! — nevszêcsi nasz
 v-zla nôcsi Vö z-racsúna ti 'zivôcsi.

11. Zdigni sz-práha vsze czaga-
 jôcse, I vtisaj pomora vihér; Raz-
 vészeli te plakajôcse, I vlê v-nyí
 szrdcze 'zítka mír: Vszêm pa na
 szvéto 'zivilénye Daj blá'zeno pre-
 minénye.

12. Kí szo táodíslí, — naj szpíjo
 Tíhi szen vu groba kríli, I prêk
 szprhlivoszti dobíjo Vernoszti nájem
 veszéli. — Szpraví vküp vsze, vsze
 po smrti Vu díke blá'zenom vrti.

Pravdeno röszkoncsanye.

Nôta: Ednók sze i mí, v-szmrti.

42. Oh prígod dreszélnozti! V-kak-
 se pogübelnozti Prepaszt je

vtonyen on, Kí zdâ pôleg pravicze
Jemlé za dela kmicze Od hohára
tak grozen lon!

2. Kak jáko osztávleni I na nika
szprávleni Je on po tom vdárczi!
— Ah! — zaka je rodila, — Zaka
je dojka bíla Mati tak blôdnomi
norczy?! —

3. Kak globoke 'zaloszti, Szramote
i 'zúkoszti Zrok je on tim szvojm,
Szpadáj pa nyegov tú'zen Jákoszti
nágib zmo'zen, Szvéti szodecz, ver-
nim tvojm! —

4. Z-edne sztráni 'zalüje, Ali z-
drüge szkvarjúje Nyega szôdba lüdi;
Ár je i on cslovek bio, Csi je taki
vrêdno pio Tak grozen pehár dêl
hüdi.

5. V-blato je zaklácseni I rú'zno
vuvlácseni Pri nyem kêp bo'zanszt-
va; Da je on glász zla bôgao: Za-
koczkatí je mogao Plemenitoszt
cslovecsansztva.

6. Zakoczkao je mír düsni, Kak
najdragsi kincs gvüsni Vu zemelsz-
kom 'zítki; Prêk groba nyemi pa

Bôg Lehko sztan gehenszki môk
Odlôcsi v-vecsno prebítki! —

7. Kak rad bi nazâsztôpo! — Ali
on sze je vtôpo Vesz v-prepaszt
szkvarjênya: Nyega vtonyeno szrdcze
Zaman 'zelê vecs szuncze Trôsta i
oszlobodjênya.

8. Készna je tam pokôra, Gde
koga hodba nôra V-vecsno prepaszt
szühne. Kí je v-zle zadreveno, I za
düso nêgeno; On sze, kak lisztek
tápíhne.

9. Kelko ji po toj pôti Ide vecs-
noszti prôti V-grêsnoj bátrivnoszti!
— Kelko keszno preszámna Prepaszt
vecsnoaga plámna, Kak szin ete
zlocsasztnoszti! —

10. On je têli áldüvao, I vnêmar
naszledüvao Nyega nágib rú'zen:
Záto je, kak grêha rob, Pekli szpadno
na porob. — Jaj! — szpadáj nye-
gov je tú'zen! —

11. Zdâ, gda na velkom czíli V-
tak grozne szrmti kríli Pijé on pehár
szvoj, Z-szramotov gléda nazáj Na

szvoj tak gnüszni be'záj, I zdüháva,
Bôg, za mír tvojs.

12. Ah! — li eden ténki trák Mi-
loscse, obszíjni mrák Nyega szmrtne
nôcsi; I on sze od ti szvoji Po tak
vihérnom boji Z-le'zêsim szrdczom
odlôcsi! —

13. Nász pa po példi etoj, Ino szmrti
neszrecsnoj, Büdi, szodecz míli, Da
vszi, po szvetsztva pôti Hodécs, hítimo
prôti Blá'zensztva velkomi czíli.

Szamomorszto.

Nôta: *Jézus, právi cslovek i Bôg!*

43. Oh neszkoncsana miloscsa, Bôg,
vszê sztvoritel i ocsa! Szmi-
lúj szmilúj sze nad nami, Odküple-
nimi düsami! —

2. Ah! — ka szmo mí brezi tébe,
Nezgrüntana zmo'znoszt nébe?! —
Csrvícsi v-práhi lazécsi, I v-szmrt-
nom sztráhi hodécsi.

3. Kak brodárje med válovjem,
Sztojímo mí med szlápovjem, Ne-
gvüsni, gde sze vtopímo, I v-szmrt-
nom kríli zaszpímo.

4. Pôt naso temnoszt pokríva; Düso te'zí hodba kríva; Placsa nôcs oblê'ze szuncze, I hüda náklonoszt szrdcze.

5. Sto zmed nami zná dôb szmrtil, Od stere sze má vküpsztrtil! — Lehko mo pogroznoj pôtil Sli neszmernej szôdbi prôtil!

6. Dnesz, dnesz szpoznávamo tô mí Z-jajom i szkúznimi ocsmí, Kak lehko sze cslovek vtopí, Csi v-právoj môdrosztil zaszpí! —

7. Nê szamo li sorsa vdárczi Szoszmrten mecs nyega szrdczi: On szamszi v-neszpametnosztil Kopa grob pogübelnosztil.

8. Ah! — po toj dreszélnoj pôtil Ide zdá vecsnosztil prôtil Ete neszpametn pôtnik, Kak v-dvojnoszt szpádnieni blôdnik.

9. Jaj! kak velike bláznosztil Bin le'zí v-toj zlocsztnosztil! — Bôgi je prévzeo on szôdbo, I szam szkoncsao svojo hodbo!

10. Ali nevera i blôdnoszt Gaje szühnola v-tô bláznoszt; Ár nyemi je dvojnosztil mrák Vtôpo vüpanya szvetli trák.

11. Ocsa vecsne szmilenoszt! Neszôdi ga po vrêdnoszt; I on je tvoj odküpleni: Oh! — bojdi nyemi szmileni!

12. Nász pa büdi na pobo'znoszt, I tebi dú'zno podlo'znoszt; Da nasz v-etak rú'zno dvojnoszt Neszühne grêh ino blôdnoszt.

13. Daj nam 'zítek nas varvati, I, kak tvoj dár, postüvati; Da sze ga pod zla bremenom Neznebímo pred vrêmenom.

14. Szíjati daj míra szunczi Vu vszákóm boleznóm szrdczi, I pelaj po sztezi szvetsztva Vsze nász k-vi-dênyi blá'zensztva.

III. Mrtvecsne Zmêszne Peszmi.

Pohránenye mrtveczov rázlocsni.

a) *Med v-skrinyo-dêvanyem.*

(Obcsinszka.)

Nôta: 'Ze vu veszélje tá poidem.

44. **M**rtelni lüdje 'zivôcsi, Kí szte zdâ eti nazôcsi, Nad mrtveczom plakajôcsi!

2. Da je prebê'zao on czíl szvoj, Verno
zbojü vao'zítka boj, I po trüdi'zelê pokoj

3. Priká'zte nyemi lübéznoszt, Kak
velí krsztsanszka dú'znoszt, I vszê
lasztivna mrtelnoszt.

4. Zagrnte ga vu nyegov prt, Da
ga je vkrâpobrâla szmrt, Naj szí od-
hája v-míra vrt.

5. Dente v-skrinyo nyega tâlo,
Kakti 'ze k-pokopi zrêlo, I tocste
vszi szkuzo vrêlo.

6. Szprevodte ga sz-postenyom tá
Gde on szvoj sztánek gotov má, I
práh sze práhi nazâdá.

7. Tam, na 'zítka velkom czíli,
Vu zemlé maternom kríli, Ga csâka
nájem veszéli. —

8. I vas sztâlis je v-tom vrti! —
Vszi, vszi sze máte vküpsztrti! —
Idte — szprâvlajte sze k-szmrti! —

b) *Na szprévodi.*

(Deteta.)

Nôta: *Na prêdnyo nôto.*

45. **N**eszmo 'ze te vu zorji lét
Nevedôcs povêhnyeni czvêt
Tá, na pocsinka tíhi szvêt.

2. Neszmo to v-kríli skrinycze Po-
csívajôcse dêtecze Tá, na velki sztan
pravicze.

3. Rano je szvêt osztavilo, Dúg
placsne szmrtili szpunilo, I z-szteze
'zítka sztôpilo.

4. Ah! — ka je bio nyega 'zí-
tek? — Li ocsnomegnenya hípek,
Skúz i jaja pún prebítek.

5. Komaj je zácsalo be'záj, Gda,
szkoncsavse nyega tekáj Táodhája
odtécz nazáj.

6. Kak czvêt v-szvojoj gingavoszti,
Odhája ono v-maloszti, Lüblénim
szvojim k-'zaloszti.

7. Ali ka je osztavilo, Sz-kim bi nyim
'zaloszt szpravilo, Inyí szrdcze oranilo?

8. Li hüdi péld szküsávanye, Vnôgi
trüd, jaj, sztiskávanye, I szvêta os-
potávanye.

9. Tam 'ze v-kríli szprhlívoszti
Szpí ono vu mirovnoszti, Mentüvano
vsze 'zúkoszti.

10. Düsa sze pa v-vecsnom 'zítki
Radüje popolnoj díki I angelskomi
prebítki.

11. Tam, vu vüpanya králevsztví,
Raszté v-môdroszti i szvetsztví, I
nezrecsenom blá'zenstvi.

12. Jezus, szvêta odküpitel, I düs
verni zvelicsitel, Je 'ze szam nyega
varitel.

13. Nê je tak placzna nyegva
szmrt, Nyegva skrinya, i nyegov
prt; Ár je sztan nyegov — díke vrt.

14. Oh 'zelen sztánek vecséra! I
mí, po nôcsi vihéra, Tá, prídemo na
dom míra.

15. Ár csi goszpodni 'zivémo, K-
nyemi sze vszi pozovémo, Gda
z-szvêta vöpreminémo. —

16. Setüjmo záto, kak decza, I mí
v nedú'znoszti szrdcza Sztôpiti pred
Bôga, szodcza.

* * *

17. Eti, na, czintori sztojécs, Vszáki
gvüsen czíl szvoj gledécs, Etak zdühá-
vajmo klecsécs:

18. Düh grobov, tí nasz vcsi znati,
Kak sze mámo bojüvati, I zvelicsano
zaszpati.

19. Pelaj z-dôla mrtelnosztí Nász,
po sztezi nedú'znosztí, Na blá'zeni
sztan vecsnosztí.

Sztârêsi.

Nôta: *Na prvo nôto.*

46. Odhájaj z nárocs ti tvoji, Po
szkocsanom 'zítka boji, Oh
trüden vandrar! k-pokoji.

2. Nad tehom je 'ze szpunyeno,
Ka je v díki zakunyeno, I vu rêcsi
oznanyeno.

3. Szpuno szí dúg telovnosztí, Za-
doszta vesíno dú'znosztí, Dokoncsao
pôt mrtelnosztí.

4. 'Ze, prêkidôcs na vizíno, Z-
díkov premenís tühíno, I placno
zemlé püsztíno.

5. Tam szpoznas vere isztino,
Szkrovnosztí bo'zansztva, ino 'Zítka
blá'zeno vretino.

6. Têlo, kak mrtelen tál tvoj,
V-kríli zemlé naide sztan szvoj, I
'zelno csákani pokoj.

7. Düsa sze ti pa vu díki Radüje vecs-
nomi 'zítki, I blá'zenomi prebítki. —

8. Oh! — v'zívaj nájem vernosztí
Tam, vu pravicsnoj vecsnosztí, Za
sztálen boj pobo'znosztí.

9. I mí, kí tí potújemo, Vszi za te-
bom setújemo Tá, gde sze koronújemo.

10. Ár i mí vszi v-grob szpádnemo:
Ali pá sz-práha sztánemo, I pred
Bôgom posztánemo.

11. Tam na ete krátki hípek,
Csáka vsze nász vecsní 'zítek, I
odíceeni prebítek.

12. Tam, na popolnosztí szvêti,
Nam visise szuncze szvêti! Tam je
szam Bôg vszêm k-poszvêti.

13. Tam, li tam je sztáneek míra,
I po zburkanyi vihéra Szladki po-
csínek vecséra.

14. Tam, na pôti szvoje czíli, V-
'zelne domovine kríli Naide vandrar
sztan veszéli.

15. Nete'zí tam verní szlaboszt,
Nerani nyí szrdcza 'zaloszt, Niti lét
dreszélna sztaroszt.

16. Nema tam meszta grêhota;
Nego jákoszt i dobrôta, Ino vsza
díke lepota.

17. Nebodo sli tá gizardávcezi, Nedú'znosztí ogrizávcezi, Niti isztine odávcezi.

18. Tá sze li oni püszttíjo, kí vu dobrom obstojíjo, I v-právoj veri zaszpíjo.

19. Kak szrecsni i mí bodemo, Gda tü, kak szuncze, zaidemo, I vu tô díko prídemo!

20. Ár mo vu popolnom szvetsztvi Vküpprebívali v-blá'zensztvi, Z-Jezusom v-díke králevsztvi.

21. Tam hênya vsze protivinsztvo; I lübézen i jedinsztvo De düs blá'zeni obsinsztvo.

22. Tam mo vszi czveli v-môdrosztí, V-neoszkrúnyenoj jákosztí, I v-ocsé szvétoj milosztí.

23. Oh goszpodne! szvéti düh tvojt Nam k-tojt díki pomocsník boj, I lehkôti velki nas boj.

* * *

24. Z-grobov, na steri sztojímo, Sze naj 'zítka môdroszt vesímo, Da vu szmrti nezdvojímo.

25. Csízste nasz pelaj vsze, oh Bôg, Po obládanyi szmrtni môk, Vu ete míra vrt ednôk.

26. Vszêm vandrajôcsim vu práhi, Daj v-tvojem bo'zanszkom sztráhi Setüvati k-díke tráhi.

c) *Pri pokopi.*

(Ednoga têla.)

Nôta: *Poidmo, têlo pokopajmo.*

47. **P**olo'zmo 'ze vu kmicsni grob Placsen ete szmrtni porob; Naj szí pocsíva na czíli Vu zemlé maternom kríli.

2. Eti práh sz-práhom posztáne; Ali ednôk gorisztáne, I vu ôpravi szvetloszti Idti má na sztan vecs-noszti.

3. Ví, kí nyega zdâ zgübíte, Ka sze dvojécs 'zalosztíte? — Vêm ga pá gorinaidete, Gda odtécz za nyim poidete.

4. Naj szí ide, po vihéri, On tá k-tak 'zelnomi míri. — Zemla! v-tvojem tíhom kríli Daj nyemi sztáneek veszéli.

5. Grobi, ví v-díki czvetite! — Ví pa, szlápi, obnêmíte! Ár tü on sereg pocsíva, Koga Bôg z-dêsznov zakrívá.

6. Té vandrar de, toti, vas rob: Ali nê vecsen vas porob: Ár i nyega bo'za zmo'noszt Pozdígne na odícenoszt.

7. I k-nyemi glász 'zítka zíde, Gda Bôg mrtve büdít príde, Naj sztáne pá odíceni, Na szvetli sztan düs blá'zeni.

8. Nihájmo tak dvojüvanye, I mêmó sztálno vüpanye, Kâ sze 'z-nyim tam vküpnaidemo, Gda tü, kak szuncze zaidemo. —

9. Düh grobov! tvoje díke trák Obszíjaj szmrtne nôcsi mrák, I szvêti po nyé temnoszti Idôcsim na sztan vecsnoszti.

Na prêdnyo nôto.

48. Szpravmo v-grob to mrtvo têlo, Na míra tího posztelo; Ár je nyega pokopanye Bo'ze môdroszti szkoncsanye.

2. Práh je ono; práh posztáne: Ali v-grobi neosztáne, Nego sze, na krátki hípek, Zbüdí pá na nôvi 'zítek.

3. Tü cslovek, szvetszko nesztálnoszt Preszámnej i blôdno jálnoszt: Na vnôgi jaj, trüd i vihér Sze ti grozí szkrádni vecsér.

4. Vrêmen nevedôcs odtecsé, I szmrt nasz vsze, vsze vövszecsé; Ár szmo vszi li práh 'zivôcsi, I, kak tenya, premínôcsi.

5. Prêk grobov nasz csáka vecsnoszt, Gde sze zvága nasa vrêdnoszt; I kak szmo eti 'ziveli, Taksi nájem mo tam meli.

9. Márna je vsza díka zemlé, Kak gingav czvét i szpár meglé; I, ka tam vesz nyé kincs valá, Gde li po-bo'znoszt vrêdnoszt má? —

7. Zbôgsaj tak, grêsnik, tvojo pôt: Blüzi ti je 'zítka goszpôd, I, gda nestímas, príde on, Naj ti vödá pravicze lon.

8. Zdâ, gda tü med grobmi sztojís, Szin blôdnosztí, kakda dvojís, Kâ i tí po etoj pôti Más vecsnosztí idti prôti? —

9. Dnesz daj szlobôd vszój rú'znosztí; Dnesz zacsní pôt nedú-

'znoszt; Dokecs príliko más, szkoz-
nűj; Szprávľaj sze k-szmrti — ve-
rosztűj! —

10. Velki szodecz! tvoj szvéti glász
Büdi z-szna bátrivnoszti nász: Tí daj,
na szvéto 'zivlênye, Vszêm blá'zeno
preminênye.

Dvê, ali vecs têl.

Na iszto nôto.

49. Püsztimo 'ze v-grob tá têla,
Stera je tü szmrti sztrêla
Z-ednim vdárczom pokoszíla, Ino
v-práh, pepél pobíla.

2. Szmrt je vu nyí kralüvala, Do-
kecs szo tü potüvala; Nyê szo tak po-
korna bidti, I na nyé glász mogla idti.

3. Ali nyé glász je bo'za môcs:
Nê nam je tak grozna nyé nôcs, Csi
taki *dvá, trí, ali vecs* Orani nyé vi-
hêrni mecs.

4. Vêm ona li sator zrüsi: Kakda
bi skôdila düsi, Stera je bo'ze bí-
voszti, I nê podvr'z szprhlívoszti.

5. Csi vsze drügo práh posztáne;
Düh nemrtelen osztáne, I z-szpômen-

kom ti zemelszki 'Zivé v-dr'zélaj nebeszki.

6. Szvêti nam i tô vüpanye, Kâ, na krátko pocsívanye, I práh nas pá z-groba zíde, I na vecsni 'zítek príde.

7. Ednôk tak i eta têla Sz-práha sztánejo pá czêla, I z-grobov kmics-ne temnoszti Sla bodo na sztan vecsnoszti.

8. Nihájmo je tak vu míri Pocsívati po vihéri Med vandrari pobo'znimi. — Mír bo'zí bojdi nad nyimi!!! —

2. Pobo'zno premislávanye na czintori.

Nôta: Zaka sze 'zalosztís, oh ma diisa!

50. Hodte, szpoznajte, szvêta pôtniczí, Kâ szte i ví vszi szmrti vôzniczi, Kí zdâ tü sztojíte: Od mrtvi, kí práh klácsite, Sze'zítka vrêdnoszt navcsite.

2. Ovo, — pred vami je grob od-prêti, Steri mrtvecza híti po'zrêti, Naj ga szpráhom zglíha; Na koga drevénom têli Sze bliszesí zdâ d'zünd'z szkúz vrêli.

3. Jaj! — povêhnes i tí, kak gin-gav czvêt; Zaman szi obêcses dúgo vrszt lêt, Stogodi szi, oh práh! — Lehko escse pred vecsérom Zaszpís med szmrtnim vihérom!

4. Nerêsi szmrti zmo'znoga zmo'znozt, Niti vbôgoga szrdcza pobo'znozt: Nyé szláp vsze podéra; I koga ona vövszecsé, Pred sztolec szodecza ga vlecsé.

5. Zhod ino záhod po etoj pôti Ide pravicsnoj vecsnoszt prôti, Trden racsún dávat, Gde sze pôleg hodbe lüdi Razszôdi sors dobri, hüdi.

6. Kakda bi sze tak k-szvêti pri-drü'zo? — Kak bi ráj grêhi, kak Bôgi szlü'zo? — Ah! — zbüdi sze ze-szna! — Nájem grêha je — vecs-na szmrt, I lijákoszt — pôt v-'zítka vrt.

7. Dnesz, dnesz sze híti k-Bôgi vrnôti; Dnesz sztôpi z-grêha vihérne pôti, Prêk na sztezo szvetsztva: Ar lehko dnesz vzemes konec, I — pred dvérmi ti je szodecz! —

8. Oh Bôg! eti, vu czintora práhi, Nasz vcsi 'zivetü vu tvojem sztráhi; Da,

csi dnesz zaszpímo, Têlo v-zemli naide pokoj, Düsa pa v-díki sztánek szvoj.

Na lasztivno nôto.

51. Dnévi preidôcs, nedovêdno szmrt príde. Vrêmen tecsé: híp za hípom odíde. — Sto zná, gda ga szila szmrtna obíde?

2. Vsze trávicze po vrêmeni szêhnejo; Lêpe rô'ze i viole vêhnejo: Vsze dobrôte zemlé, kak szpár, lêhnejo.

3. Krepko zvirje, lêpe fticze preidejo; Mocsno drevje, rodne vêhke szêhnejo; Zíd, pecsíne po lêti v práh szpádnejo.

4. Gémant kamen, szvetli kristal razíde, Gda i nyemi vrêmen nyegovo príde: Vretin 'zila z-csaszom vszêhne i preide.

5. Visziki zrák sze kako vôszk, raztopí. Vsze, ka 'zivé, v-nárocsaj szmrti zaszpí: Vsze zemelszko sze v-grob nicesza vtopí.

6. I tvoj sator, oh szin práha, de zrúsen: Bojdi szí bár tí proszti, ali

zvísen; Idti mores, — szpadáj tvoj ti je gvüsen!

7. I dönok sze tí, oh szrdcze neverno, Neszászis v-zle plavati tak odürno, I nepaszcsis Bôgi szlü'ziti verno!

8. Jeli neznas, kâ sze vszi pogübíjo, Gda, kak pleve, v-vecsnom plámni zgoríjo, Kí szi düso z-blatom grêha kvaríjo?! —

9. Ah! — zbüdi sze ednôk z-szmrt-noga támna: Vr'zi z-szébe bremen grêsnoga kamna; Da sze ognes pekla groznoga plámna.

10. Szlísaj naprê, kak de néba skrí-pala, I natúra v-prelámanyi trüpala! — Tak de zemla pod tebom vküp-kápala! —

11. Erczi, bláznik: „*jaj meni, zvod-jenomi, I v-tak grozno pogübel vtonye-nomi!* — *Sto mi zmore, na jaj oszod-jenomi?!*“ —

12. Zmore sze ti, csi sze scsés szpo-koriti! Grob te naj vesí v-bo'zem sztráhi hoditi: Tak más ednôk v-mi-loscsi tál dobiti.

Poszvetsenye czintora.

Nôta: *Vrêmen tecsé, i k-grobi.* —

52. Szvéti, szvéti szo grobi Vszê
v-Jezusi preminôcsi! — Nê
szo 'ze groze robi Verni v-nyi po-
csívajôcsi: Szíja i v-nyí temnoszti
Trák blá'zene vecsnoszti.

2. V-grobi szí pocsinéjo Od 'zítka
ôpravicz vnôgi Vszi, kí vöpreminéjo
Vu jákoszti i vu Bôgi: Tam sze
vzeme 'z-nyí bremen, Gda pretecsé
nyí vrêmen.

3. V-grobi hênya píhati Vderja-
jôcsi szláp vihéra, Ino zacsne szíjati
Trák nezburkanoga míra: Tam po
nôcsi 'zaloszti Szvéti zorja radoszti.

4. Vu grobi sze pravicza Koronüje
z-obládnoztjov, I ospota krivicza,
Z-hamicsíov i bláznosztjov: Tam sze
zviszi nedú'znoszt, I szpádne vszáka
rú'znoszt.

5. V-grobi zgübí skode môcs Nágib
zadomesztsávanya, I zakríje vecsna
nôcs Náklonoszt ogrizávanya: On je
sztan mirovnoszt I meszto bátrivnoszti.

6. V-grobi sze szkuze vdovícz Na-
veke dolizbrísejo, Ino jaji szírotícz
V-knige 'zítka zapísejo: On je ran
bolezni vrács, I vszê veren varivács.

7. V-grobi sze bliszcsi poszvêt, Ste-
ri z-dôla mrtelnosztí Ká'ze pôt na nôvi
szvêt Blá'zene nemrtelnosztí, Gde vsze
verne delavcze Csáka nájem pra-
vicze. —

8. Szrdcsno tak setüj k-czíli, Trü-
den vandrar, po vihéri: Naides sztan
v-groba kríli, Gde szí odêhnes vu
míri: Tam tí z-lícz tvoji vesz znoj
Dolizbríse ocsa tvoji.

9. Zíde, zíde k-vszêm ednôk Glász
mrtve zbüdjávajôcsi, I vö de je pelao
Bôg Sz-tíhoga szna grobov nôcsi, Na
nôvi, szvetli 'zítek, I blá'zeni prebítek.

10. V práhi tak poníznosztí Te
molimo, vecsna zmo'znoszt, Kâ nam
i v-szprhlívosztí Szvêtítí dás mocsno
gvüsnoszt Düse nemrtelnosztí, I vecsne
veszélnosztí.

11. Oh! — szpravi vküp sereg tvoji
V-etoj ovcsárniczi míra Naj v'zíva
tíhi pokoj Tú po zburkanyi vihéra;

Dokecs ga zdignes sz-práha Na sztan
vísnoaga tráha!!! —

Nádavek.

Szlobôd mrtveczov.

Nôta: *Zapovedao je Augustus czaszar.*

Placsna szrdcza, vandrarje 'zivôcsi!
Ovo, mrtvecz pred nami bodôcsi,
Koga je vöpôzvaao 'zítka goszpôd, Etak
jemlé od vász szvojo szlobôd:

2. Pretekla je dnévov moji mera,
I vdáрила mi je szkrádnya vöra: Tü je
hipek, v-kom od moji szirôt Idti mo-
rem, na têt veliko pôt.

3. K-vam sze tak 'ze obrném, lü-
bléni! Razmite rêcs vüsztt moji drevé-
ni, — Vam na zálog moje lübéznoszt,
I szladki trôst v-szrdcza boleznoszt.

Od mó'za.

4. Zbôgom, *tiváris* moj, drágo szrd-
cze! Placsa mrák je zakrio tvoje szun-
cze; Ár je hênയാo nájni lêpi 'zítek, I
jedinsztva veszéli prebítek.

5. Jaj! — naveke sze je tü sztrgalo
Med nama tak veliko vezalo! — Szam

szi osztao, — szam na 'zítka pôti, Szam bos vandrao v-szkuzaj czíli prôti.

6. Ali bojdi ocsé szvéta vola! — Nyegov dár je — radoszt i nevola: On, kí ti dnesz szkúz pehár piti dá, On ti ga 'ze vütro vtisati zná.

7. Vtisaj ti ga, vtisaj on naszkori; I vzemi te ednôk k-meni gori, Na csízte radoszti puno vecsnoszt, Gde korôna csáka tvojo vernoszt.

Od 'zené.

8. Zbôgom, lübléna *tivárisicza*, V-globoki plac vtonyena vdovicza! Kí szi meni z-szrdcza verna bíla, Dokecs szva sze tü vküp veszelíla.

9. Doli ti je zrúso szmrten szever Vüpanya i trôsta eden szteber: V-práhi le'zí 'ze korona tvoja, I sztan tvoje je, — sztan szkúz, ino boja.

10. Ali nezdvoj vu szrdcza britkoszti. Nejôcsi! — ár 'zivé Bôg miloszti, Kí je vszê osztávleni branitel I vszê vbôgi ocsa i hranitel.

11. On koronüj tvojo sztálno vernoszt, Tvoje szkuze, i csízto lübéz-

noszt: Tü veszélo vcsíni sztávo tvojo,
I vzemi te tam v-miloscso szvojo.

Od ocsé.

12. Zbôgom, zbôgom, drági *roditel*
moj! Osztávi te lübléni otrok tvoj;
Rano vgászne meni 'zítka poszvêt, I
'z-nyim lêhne tvoja díka, kak czvêt.

13. Ali postüj i tü tanács bo'zi, I
vüpanye li vu nyem polo'zi, Koga
szôdbe szo neprebrodjene, I vsze potí
tak nepohodjene.

15. Na bôgsi dom idem jasz od
tébe, Med blá'zene düse, na sztan
nébe, Gde me ednôk on vecsni ocsa
pá Nárocsam tvojim v-díki nazâdá.

15. Vzemi zálog zahválnosztí moje,
Za áldove verne szkrbi tvoje: Pó-
vrni tí Bôg telike trüde, I za méne
szküsene dní hüde.

Od materé.

16. Zbôgom i tí, drága *rodjeni-*
cza! — Ah! — potop szkúz tí
oblêva lícza, Kâ tí je nemíle szmríti

szila Z-menem vesz kincs v-kmicsni
grob vtonila.

17. Zaislo je veszélja tvojga szun-
cze. — Ali nezdvoj, — nezdvoj, drágo
szrdcze! Csi gli tü povêhne tvoj lâ-
pi czvêt, Lepse ti ga nazâdá díke
szvêt. —

18. Vtisaj ti 'ze Bôg tvojo bolezen,
I áldüj te za vrêlo lübézen, Z-sterov
szi me tak szkrbno varvala, Nadájala,
ino oprávlala.

Od vékse deczé.

19. Zbôgom 'ze lübléna moja decza!
Ví, najdragsi kincsi mojga szrdcza!
Ah jaj! kak me szrdcze za vász boli,
Ki szte moj trôst i korôna bilí!

20. Áldüj vasz Bôg z-vecsnov szmi-
lenosztjov, Kí szte mi sz-tak vrêlov
lübéznosztjov, Vu vszem dobrom po
vôli hodili, I bremen te'zkôcs mi
lêhkôtíli.

21. On vam vtisaj vase britke szkuze,
I tak ravnaj vu vszem vase szteze,
Da, na czíli pobo'zne vernosztí, Nai-
dete sztan v-blá'zenoj vecsnosztí.

Od ménse deczé.

22. Zbôgom i ví, míle szírotícze!
Kí 'ze, kak raztepene ovcsícze, Blô-
dite po 'zítka temni sztezaj, I plavate
v-jaja britki szkuzaj.

23. Zaislo vam je, zaislo míra
szuncze; Globoko szpí 'ze to verno
szrdcze, Na sterom szte tího pocsí-
vali, Ino 'zítka blá'zensztvo v'zívali.

24. Ali csi szte gli tak osztávleni;
Tam pri Bôgi szte nê pozábleni:
On vasz lübi, i, kak míli ocsa, Vzéti
sesé vász na szvoja nárocsa.

25. Oh! — bojdte vszi nyemi po-
rocseni, I nyegovoj díki odlocseni:
On vasz v-düsi, v-têli blagoszlovi, I
na konczi v-ország szvoj pozovi.

Od rodbine.

26. Zbôgom moja rodbina, drága
krv! Jaj! — meni je nemíle szmrti
csrv Sztrgao 'zitka 'zile, opüszto czvêt,
I tak vgászo nyega drági poszvêt.

27. Hênnya 'ze med nami sztan je-
dinsztva; Razmetan je závezek bra-

tinsztva: A' osztánejo lübézni dela,
Stera do brez' koncza vrêdnoszt mela.

28. Szklenoti esém vu szrdcze zahválno I jasz vaso lübézen tak sztálno;
I proszo bom blagoszlov vecsnoszt
Na vász vsze, za áldove vernoszt.

29. Odpüszтите mi 'ze regresênye,
Da lehko bô moje táidênye, Kama
i vász vsze pricsákam ednôk, Gde
nasz pá vjedína, i zviszi Bôg.

Od 'zlâhte.

30. Zbôgom, 'zlâhta, blí'znya i dalésnya!
Znam, placna je i vam vöradnésnya,
V-steroj od vász tak lübléno szrdcze
Idti more prêk na szvét pravicze.

31. Drági, lêpi je bio nas prebítek,
Dokecs je czveo med vami moj 'zítek:
Ali — jaj! — czvét nyega je povêhno,
I 'z-nyim vréd je závezek nas lêhno.

32. Koronüj 'ze Bôg tü vaso vernoszt,
I meni prikázano lübéznoszt;
Ednôk vasz pa, po tom márnom 'zítki,
Odícsi vsze v-nebeszkom prebítki.

Od botríne.

33. Zbôgom i ví, predrága *botrína!*
Rani i vász, znam, moja trobína; Ár
je eti, po szmrtnoj bolezní, Konecz
vr'zen ze nasoj lübézni.

34. Dugo szmo sze tü vküp ve-
szelíli, I lübézni zálog szí delíli;
Ali — jaj! — dnesz nam je eta ra-
doszt Premenyena na globoko 'zalost.

35. Povrni Bôg i vam vszo dobrôto,
Z-sterov szte mi bilí na lehkôto;
Vcsíni tü pôt vaso vu vszem szrecsno,
I daj vam tam díke radoszt vecsno.

Od szôszedov.

36. Zbôgom i ví *szôszedje* pobo'zni!
Kí szte z-menom bilí eti zlo'zni, I
mené po vasi vrêli trüdi Zmágali
vu dnévi dobri, hüdi.

37. Vzemte zálog moje zahválnoszti,
Za nágib ták pobo'zne sztálnoszti;
Za stero vasz ocsa szmilenoszti Ko-
roníj tü, i tam vu vecsnoszti.

Od vszé poprêk.

38. Zbôgom, verni prijátelje, znanczi!
Zbôgom, vszi pobo'zni krsztseníczy!

Kí szte mené tü z-szrdcza lübili, I
v-betegi mojem mi davorili.

39. Zbôgom, kí szte mi grob moj
kopali, I, kí te me odtécz szprevá-
jali! — Blagoszlov i mír bo'zi boj
z-vami, I ze-vsžêmi vernimi düsami.

*
* * *

40. Szprevodte 'ze, dobre düse práh
moj V-míra ograd, na tak 'zelen pokoj;
Naj szí tam vu goszpodni tího szpí,
Dokecs sze nalepsi 'zítek zbüdí!!

Kazács Pêszem.

A.

	<i>Peszem.</i>
Ah! — kak mirovno pocsívate . . .	19.
Ah! — kak nepohodjene . . .	33.
Ah! — nas zemelski 'zítek . . .	22.

B.

Bívoszti moje tál krhkôcsi . . .	2.
Bôg! kelko dvojécsi . . .	21.
Bôg! tí szi szírotícz ocsa . . .	25.

D.

Dnévi preidôcs, nedovêdno . . .	51.
Doli szi djao 'ze osészt tvojo . . .	32.

E.

Ednôk, gda dolisztecsé hípek . . .	16.
------------------------------------	-----

G.

Goszpodne! li tí znás konecz moj . . .	6.
Goszpodne! sz-kaksov môdrosztjov . . .	40.

H.

Hodte, szpoznajte, szvêta pôtniczi . . .	50.
--	-----

I. J.

Jaj! — kak neszmeroga vihéra	<i>Peszem.</i>	41.
--	----------------	-----

K.

Kak krátki je nas prebítek		4.
Kak náglo hítimo k-grobi!		5.
Ka me sztrásis, groba kmicza!		14.
Krisztus! tí szi mi 'zítek		11.

L.

Lübléni! ví 'ze v-kríli		20.
-----------------------------------	--	-----

M.

Mrtelni lüdjé 'zivôcsi		44.
----------------------------------	--	-----

N.

Na szvéti szmo vszi pôtniczi		18.
Na tom szvéti, kak pôtniczi, ...		7.
Negvüsen je nas prebítek		9.
Neszmo 'ze te vu zorji lét		45.
Nesztálnoszt zemelszko povszéd		1.

O.

Oblêdo, zászpao szi tí		30.
Obüdte sze! — té glász zíde		13.
Odhájaj z-nárocs ti tvoji		46.
Oh blá'zeni szvét düs		36.
Oh globocsína môdroszti		31.
Oh neszkonosana miloscsa		43.
Oh prevnôgi nevôl		24.
Oh prígod dreszélnosti!		42.
Oh szmrti cseméren 'zálec!		35.
Oh 'zítka ino szmrti goszpôd!		38.
Osztavo szi vu míri		29.

P.

	<i>Peszem.</i>
Polo'zmo 'ze vu kmicsni grob	47.
Premiszli, cslovek, konec zvoj	28.
Püsztimo 'ze v-grob tá têla	49.

R.

Radüjte sze, krsztsenfozi!	15.
--------------------------------------	-----

S.

Szkrádnye vöre sze nemorem	8.
Szmrti nasz nementüje	17.
Szpravmo v-grob to mrtvo têlo	48.
Szvêti, szvêti szo grobi	52.

T.

Tí, kí vu placi potüjes	34.
Tú'zno, ranyeno szrdce!	26.

V.

Velikoszt bo'ze zmo'znoszt!	39.
Veszéli sze, düsa moja!	12.
Vídis, kak lêpe rô'zicze	23.
Vrêmen teosé, i k-grobi	3.
V-szmrti vídimo csloveco	27.

'Z.

'Zítka goszpôd! jasz dobro	37.
'Zítka goszpôd! kak szlab i	10.

